CALVINIST ✝ CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"...If they do these things in a green tree, what shall be done in the dry?" Luke 23 : 31

MARCH, 6th 959 - No. 386 - 10 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B, HAMILTON, ONT.

14th YEAR of PUBLICATION
Authorized as Second Class Mail, Post office Department, Ottawa, Ontario.

• Tweeerlei Ontwikkeling •

Dat wij in sterk bewogen tijden leven, zal wel niemand meer willen ontkennen. Om ons heen voltrekt zich een gebeuren waarvan wij de omvang niet kunnen overzien. Het is alsof in onze dagen de geschiedenis haastiger geschreven wordt. In de dagen van de trekschuit geschiedden de wereldfeiten in een net zo traag tempo als het oude paard de schuit voorttrok van de ene plaats naar de andere. Vandaag beleven wij de dingen met de snelheid van een straaljager.

Deze haast en dit grote tempo vereisen van ons een sterk ontwikkeld aanpassingsvermogen en een heldere blik op de dingen die zich om ons heen afspelen.

Is er sterke ontwikkeling op het gebied van politiek en wetenschap, ook op het terrein van de opvoeding bemerken wij veranderingen. Wij bedoelen hiermee niet eens de discussies die geleverd worden over de vraag of het onderwijs van de scholen in Canada wel net zo goed is als dat van de scholen in Rusland. Tussen twee haakjes, dat zal best waar zijn: wij schreven hierover in dit blad verleden jaar al. Doch wij kunnen wel binnenshuis blijven. In Canada en met name in Ontario kan men een verandering constateren. Er is een ontwikkeling in twee verschillende richtingen. Deze ontwikkeling is duidelijk en deze ontwikkeling is van historisch belang. Wat meer is: deze ontwikkeling is Schriftuurlijk in de zin van: volkomen naar de inlichtingen welke het Woord Gods ons verschaft met betrekking tot de voortgang der tijden en het zich heenspoeden van de eeuwen naar de laatste dag. De profetie van het Woord manifesteert zich in onze dagen en de lijn tussen de kinderen Gods en de kinderen der wereld wordt óók op het gebied van het onderwijs meer en meer duidelijk.

Enige weken geleden berichtte Calvinist-Contact ons dat in bepaalde steden en staten in de U.S.A. het gebruik van God's Naam op de scholen verboden is. De kinderen mogen het woord God niet gebruiken en zelfs mogen geen kerstliederen meer worden gezongen. Het is alsof men tegen God zeggen wil dat Hij afgedaan heeft. Men kan de kinderen net zo goed opvoeden zonder Hem als met Hem. En nu weten wij wel waar die verschrikkelijke besluiten vandaan komen. Zij werden niet geopperd door de mensen die van God's Woord niets weten wilden. Zulke mensen verwijderen hun kinderen uit het klaslokaal wanneer de Bijbelse geschiedenis aan de beurt is en zij laten ze weer aan de lessen deelnemen zodra het uur van de 'religious education' voorbij is. Maar de gedachte tot het verbannen van de Naam Gods is ontstaan binnen de kring van het verdeeld protestantisme. Men wil niet meer dat andersdenkenden Bijbellessen geven. Men wil het gevaar niet lopen dat de kinderen 'bepreekt worden' door een dominee van een andere kerk.

Dat deze hele gedragslijn dwaas is, heeft klaarblijkelijk niemand begrepen. Een les in Bijbelse geschiedenis is een tamelijk onbelangrijke les. Het wordt pas belangrijk wanneer het een les in de Verbonds Geschiedenis wordt. Het feit dat David Goliath versloeg wordt pas belangrijk wanneer David gezien wordt als een profeet die heenwijst naar de overwinning van Christus op Satan. Dan wordt het zelfs belangrijk dat de gladde steen het hoofd van de Godslasteraar binnendrong. Dan is het ook belangrijk dat Goliath wel-bewapend en groot was en dat David een wapen gebruikt dat ongewoon en veracht was.

Doch nu spreken wij over scholen in de U.S.A. en wij hadden gezegd dat wij de situatie in Canada zouden bezien. Welnu, het is een feit dat Canada veel dingen van de States overneemt. Dingen die het eerst door onze zuidenburen worden toegepast vinden langzamerhand ook in ons land aftrek.

Merkwaardigerwijs gebeurt dat ook op het gebied van het onderwijs. In Canada schept men er graag over op dat het onderwijs hier op een hoger plan staat dan in de States, doch men vergeet dat verschillende schoolboeken hier gebruikt door "Uncle Sam" worden gedrukt.

Doch er is meer. Meer dan ooit vinden wij in de dagbladen ingezonden artikelen over het al of niet afschaffen van het godsdienstonderwijs op de openbare scholen. Bladen als The Globe and Mail, The London Free Press, The Windsor Daily Star en andere publiceren geregeld brieven die er op wijzen dat ook in Canada, "waar alles zo Christelijk toegaat", er meer en meer stemmen opgaan die te hooi en te gras beweren dat godsdienstonderwijs niet op school thuishoort. Een van de felste (en de meest onzinnige) brieven werd geschreven door niemand minder dan een predikant uit Byron, Ont., die zich afvroeg wat godsdienst-onderwijs te doen had met onderwijs in het algemeen.

Nu lijken dergelijke brieven tamelijk onschuldig. Wij mogen echter niet vergeten dat zij een ontwikkeling vertolken en dat dit het begin kan zijn van de afschaffing van het godsdienst-onderwijs op de Public Schools. Meer en meer wordt er op gewezen dat de voorschriften betreffende het godsdienst-onderwijs op de Public School niet goed worden nageleefd. Wanneer dat zo is, is het een begin.

Wij doen verstandig wanneer wij deze dingen goed in ons opnemen. De geschiedenis gaat verder en vergissen wij ons niet, dan zal binnen een halve eeuw van godsdienstonderwijs op de Public School geen sprake meer zijn.

Doch dit is slechts de ontwikkeling in één richting. Gode zij dank is er nog een ontwikkeling in een andere richting. Wie aandachtig onze krant leest en ook de advertentie-kolommen bestudeert, ontdekt dat het Christelijk onderwijs in Canada sterk toeneemt. Meer en meer scholen worden geopend zodat aan steeds grotere aantallen kinderen de betekenis van het Woord Gods ook voor het dagelijks leven kan worden doorgegeven.

Gezien tegen de ontwikkeling binnen de Public School mogen wij van puur reformatorisch werk spreken. Is er in de ene richting een zich meer en meer afwenden van God, aan de andere kant is er een groep die niet voor Baäl buigt en de Heere getrouw blijft. En dat er nieuwe scholen geopend worden is er een bewijs van dat de God des Verbond met ons is. De offers die wij moeten brengen zullen alleen nog maar groter worden en wij zullen die offers brengen met een blij en dankbaar hart opdat dóór onze offers de Naam des Heeren verhoogd moge worden.

De Amerikaanse evolutionist Simpson heeft eens gezegd dat de mens het resultaat is van een materialistisch proces en dat de mens niet ontworpen was. De gedachten van de atheist dringen steeds meer muren en harten binnen. Men tracht het koningschap van Christus terug te dringen tot de grond waarop het kerkgebouw staat.

Met de evolutionist Simpson ontwikkelt de wereld zich naar het verderf. Het woord der wereld hebben wij niet nodig, want wij hebben "het profetische woord dat zeer vast is".

Wm. R. Rang.

> **1509 — 1959**
>
> **A WORD OF JOHN CALVIN:**
>
> *God indeed of His infinite goodness so arranges all things that nothing tends to His glory without also being salutary to us. Therefore when His name is sanctified, He causes it to turn to our sanctification also; nor does His kingdom come without our being in a manner sharers in it. But in asking all these things, we ought to look only to His glory without thinking of advantage to ourselves.*
>
> *Catechism of Geneva.*

VAN HET POLITIEKE ERF ERF

In Alberta heeft de Social Credit vertegenwoordiger voor Ponoka, Mr. Glenn Johnson, zijn verontwaardiging uitgesproken over de vrijgevigheid van Canada. Volgens hem is het een schande dat ons land in het kader van de buitenlandse hulpverlening niet minder dan vijf billioen dollar heeft vermorst.

Mr. Johnson is van mening dat de regering deze gelden had moeten gebruiken om de landbouw te ondersteunen en de old-age pensions tot honderd dollar per maand te verhogen.

Het komt ons voor dat dit standpunt getuigt van kortzichtigheid en onkunde. Zelfs 'the man in the street' weet nu immers wel dat rijke naties verplichtingen jegens de onontwikkelde landen hebben.

Hiermede willen wij niet beweren dat alle hulpverlening uit louter edele motieven geschiedt. Het Westen biedt ook steun aan de landen in het Verre en Midden Oosten om de communistische dreiging in deze gebieden het hoofd te kunnen bieden. Maar daarnaast mogen wij toch wijzen op de gezondheidsdienst van de Verenigde Naties welke gedurende de afgelopen jaren het leven van 50 millioen moeders en kinderen heeft gered.

Mr. Johnson kan toch niet bedoeld hebben dat Canada "should draw into her shell, ignore the rest of the world, close her eyes and wait for the day of reckoning" om met de editor van een dagblad in het Westen te spreken. Prime Minister Diefenbaker heeft hierover wel een enigszins andere gedachte. Volgens hem heeft ons land door zijn buitenlandse hulpverlening het respect van de wereld verworven.

Daarom hopen wij dat Premier Manning zich van bovengenoemde verklaring zal distanciëren, opdat een ieder zal weten dat de Social Credit Party nog over de grenzen van Alberta kan zien.

EEN PIJNLIJKE BESLISSING

De regering heeft na een langdurige periode van onzekerheid bekend gemaakt dat de productie van de aircraft Avro-Arrow zal worden stopgezet. Dit besluit heeft grote beroering verwekt onder de vliegtuig-bouwers, die zich van hun bestaan zien beroofd.

Wij mogen aannemen dat de regering ongaarne tot deze stap is overgegaan. Anderzijds moest zij na gepleegd overleg met Washington over het te voeren defensiebeleid wel tot de conclusie komen dat de verdediging van Noord-Amerika alleen door de aanschaffing van missiles op peil kan worden gehouden.

Deze kwestie zou niet zoveel stof doen opwaaien wäre het niet dat Canada door het in gebruik nemen van missiles niet alleen de vliegtuig-industrie een zware klap toebrengt, maar bovendien nog meer afhankelijk wordt van de Verenigde Staten. Voornamelijk omdat de "nuclear-warheads" in de missiles van Amerika betrokken moeten worden.

Deskundigen vragen zich in dit verband af in hoeverre de zelfstandigheid van Canada hierdoor in gevaar wordt gebracht, temeer, omdat de U.S.A. zich het beheer over de "nuclear warheads" voorbehoudt.

In het Parlement zal over deze netelige kwestie naar alle waarschijnlijkheid breedvoerig worden gediscussieerd. De Verenigde Staten zouden deze kwestie kunnen oplossen door de wapenproductie met Canada te verdelen en de alleenzeggenschap over de "nuclear warheads" op te geven. Volgens ingewijden is daarop voorlopig niet veel kans.

Uit deze ontwikkeling krijgt men nog temeer de indruk dat de verhouding tussen de Verenigde Staten en Canada aan een revisie zal moeten worden onderworpen. Indien dit niet geschiedt zal de relatie tussen beide landen niet verbeteren. Ondanks de erkenning van het gemeeschappelijk doel wenst Canada haar souvereiniteit op alle terreinen te behouden.

Dave Valstar.

HOGERE LONEN, KORTERE WEEK

Sinds het einde van de oorlog is het wekelijkse inkomen van de canadese arbeider volgens een gestadige rechte lijn geklommen, terwijl de werkweek korter is geworden.

In 1945 was het gemiddelde uurloon in de canadese industrie ongeveer 70 cent. Op het ogenblik is het meer dan $ 1.60, en het stijgt nog steeds.

In 1945 was de gemiddelde werkweek 44½ uur; nu is het 41 en wordt nog steeds minder.

Tegelijkertijd zijn de zg. "fringe benefits" (bijdragen van de werkgever voor pensioen en ziekteverzekeringen, betaalde vacantie) verhoogd met meer dan één derde.

De canadese arbeider heeft het beter dan ooit te voren en blijft over het algemeen een stap voor op de kosten van levensonderhoud.

Het afgelopen jaar was een van de slechtste in de canadese geschiedenis voor zover het industriële geschillen betrof. Bijna 3 millioen man-dagen gingen als gevolg van industriële geschillen verloren, waarbij zijn inbegrepen de stakingen in de staal-, auto-, hout-, mijn- en chemische industrieën.

Het enige jaar waarin meer verloren ging als gevolg van arbeidsverhoudingen was 1946, toen 4,5 millioen man-dagen verloren gingen.

1959 wordt echter gezien als een jaar van betrekkelijke arbeidsvrede. In de belangrijkste industrieën, staal, auto's en mijnen, werden contracten gesloten tussen vakverenigingen en industrie voor een termijn van twee of drie jaar. Deze overeenkomsten bevatten loonsverhogingen tussen 6 en 9 cent per uur voor elk jaar.

Het is mogelijk dat er zich enige moeilijkheden zullen voordoen bij dokwerkers, vrachtrijders en zeelieden. Verschillende vakverenigingen maken zich gereed om "unions" te organiseren langs de binnenkort te openen St. Lawrence Seaway.

DE BOER'S FURNITURE voor Betere Woning-inrichting!

WESTON, 52 Main Street South, tel. CH 1-1201 WILLOWDALE, 4846 Yonge Street, tel. BA 5-3446

Principiele Politiek is Up-to-date

Volgens een editorial in "The Financial Post" zijn principiele politieke partijen uit de tijd. Van deze uitlating zijn wij wel even geschrokken. Niet in het minst omdat wij in deze kolommen sedert jaren het tegendeel hebben beweerd.

Daarom hebben wij naarstig gezocht naar de bewijsvoering van deze stelling. Genoemd blad meent deze gevonden te hebben bij de wijsgeer Peter Drucker. Die is namelijk van mening dat een politieke partij de democratie het beste dient door zich te beperken tot het organiseren van verschillende belangen-groepen.

In deze woorden schuilt wel enige waarheid. Het kan immers niet ontkend worden, dat b.v. de C.C.F. krachtens haar socialistische beginsel de deur voor "kapitalisten" gesloten moet houden en daardoor geen politiek tehuis aan alle lagen van de bevolking kan bieden.

Zelfs de Social Credit Party zou, indien zij getrouw was aan haar beginselen, zich moeten keren tegen de "captains of industry", die volgens Ir. Douglas verantwoordelijk zijn voor de verstoring van de natuurlijke harmonie tussen de verschillende levenskringen.

We kunnen dus instemmen met "The Financial Post" wanneer zij beweert dat een principiele politieke partij als de C.C.F. geen ruimte laat voor een compromis tussen de verschillende levensverbanden. Ook wij komen immers tot deze conclusie indien wij ons krachtens de Christelijke politieke gedachte tegen elke vorm van klassestrijd keren.

Daarmee is echter nog niet bewezen dat elke principiele partij uit de boze is. Het blad geeft namelijk geen antwoord op de vraag op welke wijze dan wel de samenwerking van de verschillende levenskringen in een z.g. neutrale partij wordt mogelijk gemaakt en gegarandeerd.

Men kan zich hierbij natuurlijk beroepen op de goodwill van het publiek, dat krachtens het beginsel van het Humanisme altijd het belang van de naaste zoekt.

De practijk bewijst evenwel dat deze humane gevoelens in de relatie tussen de verschillende levenskringen dikwijls ver te zoeken is. De Unions maken zich, om maar een voorbeeld te noemen, niet zo druk over het belang van de ondernemers als het om eisen tot loonsverhoging gaat.

Daarom geloven wij dat "The Financial Post" zich vergist met de bewering dat principiele partijvorming uit de tijd is. Ook een nationale partij zal geen compromis tussen de verschillende belangen-groepen kunnen bewerkstelligen indien zij Gods Wet uit haar midden heeft verbannen. Ook in de politiek zijn wij immers geneigd onze naaste te haten en alleen ons eigen belang te zoeken.

De Christelijke politieke gedachte stelt zich tegenover het liberalistische stelsel van de klassieke economie, hetwelk de normen van cultuur, samenleving en rechtsorde ondergeschikt heeft gemaakt aan een bepaald stelsel van productie en distributie van economische goederen, als gevolg waarvan de menselijke motieven zich uiteindelijk richten naar de economische norm.

Zij staat ook afkerend tegenover het socialistisch beginsel dat de sociale bewogenheid losmaakt van de Christus als de Ware Bron en zijn betrouwen stelt op het proletariaat.

De Christelijke politieke gedachte gaat uit van het aan de mensheid in Christus hernieuwde scheppingsbevel, dat de door de zondeval ontluisterde mens weer terugwijst op zijn oorspronkelijke bestemming als Beelddrager Gods.

D. V.

Persstemmen over Arie's boek:

"Rake dingen worden er in gezegd en steekhoudende opmerkingen gemaakt. Wie dit boek leest — en 't laat zich vlot en gemakkelijk lezen, je houdt er niet licht mee op — ziet zich onder het zoeklicht geplaatst en zal zich af moeten vragen hoe zijn positie is als immigrant. Het is daarom ook weer een boek met een diepe ernst."

Rev. J. Tamminga in "The Messenger".

"Wat een boek! Wat een echt menselijk, door en door verantwoord en waardevol boek! En nu maar kopen, mensen, en lezen en genieten!"

Rev. F. Guillaume in "Calvinist-Contact".

GEBONDEN $ 2.50

Guardian Publishing Company Ltd.

P.O. BOX 34 STATION B HAMILTON, ONT.

ON YOUR WAY

FORGIVING EACH OTHER

And be ye kind one to another, tenderhearted, forgiving each other, even as God also in Christ forgave you.

Ephesians 4:32

There is perhaps no aspect of the character of the Christian where the likeness of the Christian to the nature of God should be as close as in the matter of his readiness to forgive. Yet it is to be feared that precisely at this point the glaring weakness and shameful of Christian living is often most in evidence.

During these Passion weeks we think again upon what it cost God to forgive sinners. When God forgives, He does not do so half-heartedly. The penitent sinner who turns to Christ in humility and faith, hears God say, "My son, be of good cheer, your sins are *all* pardoned, your guilt is *all* gone." *God means that.* He has written the word CANCELLED, in *blood*, all across the staggering black record. AND HE NEVER REFERS TO THAT TERRIBLE RECORD AGAIN! "If we confess our sin, He is faithful and righteous to forgive us our sin, and to cleanse us from *all* unrighteousness" (1 John 1:9). Oh the indescribable wonder of it! Oh my soul, be deeply moved at the very thought of it! Let tears of joy fill your eyes! What language can we use to express fittingly the wonder of it?

When that is so, why then should those who have had so much forgiven them be so slow to forgive the wrongs which they have suffered at the hands of their fellowmen? It is a shameful fact that, while Christians will say with their lips that they have forgiven the brother who has wronged them, they will still harbor a grudge in their hearts. The evil deed is still counted against the person who erred. Somehow the bond of fellowship and friendship is never quite the same afterward. The offense is kept on the record, and the offender is made to feel this. The past is not erased.

What if God forgave that way? What if God continued to remember? What if God did not forget? Who then could abide the day of His coming? Who then could stand when Christ appeared?

If at this moment you recall that you have not forgiven a brother *as you have been forgiven*, will you then go to Calvary, and look into the face of your suffering Saviour? Will you listen as He prays that amazing prayer, "Father, forgive them for they know not what they do"? And will you then bow your knees and pray for the grace of the Holy Spirit to be conformed to His image? Then expel the harbored grudge from your heart. A great and wonderful peace will flood your soul.

John C. Verbrugge

DUXBURY

TRAVEL SERVICE

Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line

BRAMPTON, ONT.

85 Main St N. Phone GL 1-4280

Agent Canadian National Railways

1949 — 10 JAAR — 1959

William Dam's Zaden in Canada

GROENTE-, BLOEM-, GRAS- EN LANDBOUWZADEN BLOEMBOLLEN - BESTRIJDINGSMIDDELEN

Onze 15-jarige ervaring in Holland en 10-jarige ondervinding in Canada garanderen U KWALITEITS-ZADEN. Informeert U eens bij onze jarenlange trouwe afnemers, van kust tot kust.

Vraagt U onze nieuwe Holl. of Eng. prijscourant voor 1959 even aan! U vindt daarin ook Holl. soorten zoals: SPERCIEBONEN, SNIJBONEN, BRUINE BONEN, BOERENKOOL, RODE KOOL, BRUSS. WITLOF, POSTELEIN, ANDIJVIE ENZ. ENZ.

WILLIAM DAM SEEDS

Ancaster, Ontario

1934 — 25 JAAR — 1959

WILLEM G. POOLMAN

advocaat
notaris
meester in de rechten

200 Bay St., Toronto
tel.: EM 6-3949
's avonds: CH 4-8986

NEDERLANDSE EN CANADESE RECHTSADVIEZEN

Van Delft's Bookhouse

Het derde deel van de

CHRISTELIJKE ENCYCLOPEDIE

is nu leverbaar à $ 8.75 p. deel.

Bijbels, Psalmboeken, Leesboeken, Geïmporteerde Hollandse Gramofoonplaten, Voordrachten en Samenspraken.

Wandteksten en Wandkleden.

VRAAGT PRIJSLIJST

223 Hess St. S., Hamilton, Ont.

U HEBT EEN HELE MAATREGEL NODIG!

Wij nemen aan dat U zich heeft aangesloten bij de ONTARIO HOSPITAL INSURANCE. Wat een zeer verstandige maatregel was, daar het U een grote protectie geeft tegen ziekenhuiskosten.

Maar is het U bekend, dat deze verzekering U geen protectie biedt tegen de eveneens vaak zeer hoge kosten van een operatie? En hebt U daarvoor reeds maatregelen getroffen? Zo niet, doe het dan alsnog, want U trof slechts een HALVE maatregel!

Sluit U aan bij onze onderlinge verzekering tegen OPERATIEKOSTEN. Het is niet de bedoeling van onze verzekering om winst te maken, doch om elkaar tegen betaling van een zo laag mogelijke premie te helpen.

De premie bedraagt per jaar: $ 30.— voor een gezin en $ 12.— voor ongehuwden van 18 jaar en ouder. Waarvoor U verzekerd is tegen operatiekosten tot een bedrag van $ 500.— per jaar en per geval. (Fractures en meer andere gevallen inbegrepen).

Het lidmaatschap staat open voor mannelijke en vrouwelijke immigranten van Nederlandse afkomst en van Protestant Christelijke huize, die hun woonplaats in Ontario hebben.

Vraag nog heden ons uitvoerig Inlichtingenboekje, dat U gaarne per omgaande wordt toegezonden.

Christian Reformed Church Co-Op. Medical & Hospital Society
Box 473 - Hamilton, Ont.

(Adv.)

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone LI 5-4636

Calvinist-Contact is published Friday every week.

Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

Executive Committee: Rev. Jac. Geuzebroek (President), Rev. A. H. Venema (Secretary), Rev. J. Van Harmelen, H. Tiesma and D. Farenhorst.
In charge of editorial matters: A. Otten.

Associate Editors: Rev. A. De Jager, Rev. J. Gritter, Rev. F. Guillaume, Rev. K. Hart, Dave Valstar, Rev. H. Van Andel, Rev. T. C. Van Kooten.

Department Editors: Rev. J. Ehlers, Mrs. T. Van Ameyde, Rita Van Westenbrugge, Mrs. A. Wagenaar.

Contributors: A. Bisschop, C. Bijlenga, Rev. J. De Jong, Rev. J. Hanenburg, Rev. A. B. C. Hofland, W. C. Homburg, Rev. N. B. Knoppers, Rev. Dr. R. Kooistra, Rev. H. W. Kroeze, Miss H. C. Kruizinga, Rev. J. Overduin, Rev. A. Persenaire, Dr. L. Praamsma, Wm. R. Rang, Dr. J. Roukema, M.D., Rev. A. W. Schaafsma, Rev. D. J. Scholten, Rev. Dr. P. Schrotenboer, Rev. Dr. G. J. Spijkman, J. W. F. Uitvlugt, Rev. A. J. J. VandenPol, Rev. F. L. VandenBom (Australia), J. VanderVliet, Rev. H. A. Venema, Mr. L. Verbeek, Mr. A. Verdun, P.Eng., Rev. J. Vriend, Rev. M. Vrieze, and others.

"Wibo" Travel Service Ltd.

London, Ont.

Agenten alle Scheepvaart- en Luchtvaartlijnen

vliegt Goedkoop - Vlug en Veilig
Rondreis Montreal - Amsterdam of Brussel in de nieuwe Economy-klasse slechts $ 480.60
Vlieg nu - Betaal later.

of

vaart Afvaarten naar Europa tegen wintertarief.
Wij regelen ook gaarne de overkomst van familieleden.

Postian Building Tel. 2-9217; 8-1834 395—397 Dundas Street
Open tot 6 uur; Vrijdag tot 9.00 uur; Zaterdag tot 1 uur.

VRAAG NAAR JOS. BOERKAMP

Dit is de liefde . . .

(Met toestemming vertaald en bewerkt uit: **Christianity Today**)

Alle wijze woorden en schone gedichten over de liefde verliezen hun kracht en kleur bij de woorden van de Bijbel: "Dit is de liefde, nl. dat iemand zijn leven geeft voor een ander". Ook vandaag nog wordt zo'n grote liefde gevraagd.... en gegeven.

Wij verheugen ons erover, dat Calvinist-Contact toestemming ontving om het volgende verhaal te publiceren, waarin op aangrijpende wijze wordt gezien, hoe alleen de liefde in staat is, een volksstam te bereiken, die zodanig in Satans macht gebonden was, dat de mensen het begrip "liefde" niet meer kenden en er zelfs geen behoorlijk woord voor hebben in hun taal....

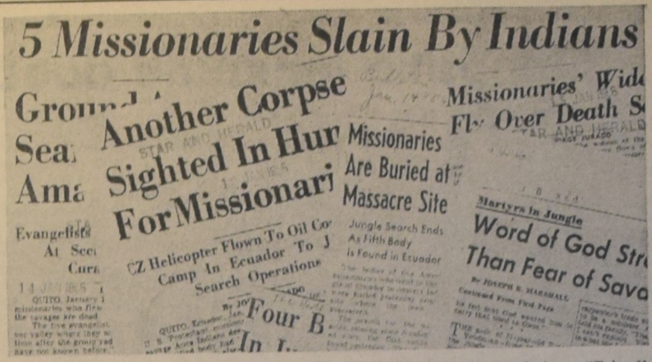

Meer dan 35 jaar lang hadden zendelingen in Zuid Amerika gebeden om een toegang tot de stam van de Auca Indianen in het oerwoud van Equador. Niemand durfde echter hun gebied binnen te dringen, omdat men wist, dat deze Indianen vervuld schenen van een onoverwinnelijke haat tegen elke indringer.

Zou God voor dit volk Zijn gena vergeten? De zekerheid, dat dit niet zo kon zijn, gaf vijf jonge zendelingen de geloofsmoed, met een vliegtuig te landen op de zandige oever van "Palm Beach" aan de Curaray Rivier. Zij hadden gebeden om hulp en leiding en die scheen hen ook geschonken te worden, want ze hadden van tevoren contact kunnen maken met de stam en hun komst scheen welkom te zijn. Een "delegatie" van de stam zou hen aan de oever van de rivier ontmoeten, zo was de afspraak. Met die delegatie zouden ze het bos intrekken naar de rest van de stam.

Zondag 8 Januari 1956. - Het lichte mission-vliegtuig met de vijf zendelingen is geland op de rivieroever. Eerst hebben ze een zwenking gemaakt over het oerwoud en via de radio konden ze vertellen, dat een groep inboorlingen was gezien, die kennelijk op weg was naar de ontmoetingsplaats.

Dat was het laatste bericht, dat ooit van hen vernomen is. Wat er verder gebeurd is, zal nooit precies bekend worden, maar in de geschiedenis van de Kerk des Heeren staat opgeschreven, dat vijf jonge, veelbelovende zendelingen door God zijn uitgekozen, om de hoogste liefde te betrachten, nl. hun leven te geven voor Jezus. Zij, die de marteldood stierven in de handen van speerdragende Auca's zijn: Jim Elliot, Pete Fleming, Ed. McCully, Roger Yoderian en Nate Saint.

HET WONDER

De kranten stonden er vol van, toen men na lang hopen en vrezen het vreselijke onheil vernam. Vreselijk onheil? Is dat niet een ongelovig geluid? De zendelingen waren niet gegaan in jeugdige overmoed, op goed geluk, zogezegd, maar in een vast vertrouwen, dat God hen wilde gebruiken op Zijn wijze. Daarom staat ook in één van de krantenkoppen (zie foto) terecht "WORD OF GOD STRONGER THAN FEAR OF SAVAGES". Het Woord van God, dat het Evangelie gepredikt moet worden aan **alle** volken, kan in de gelovige ziel de vrees voor de barbaren overwinnen.

Wie zegt "vreselijk onheil" geeft daarmee de indruk, dat God de zendelingen blijkbaar in de steek gelaten heeft op het kritieke moment. Maar God heeft eenmaal de mens Jezus verlaten, opdat wij — en al Zijn kinderen — nimmermeer van Hem verlaten zouden worden. Dus ook niet verlaten in de marteldood.

Mrs. Elisabeth Elliot

Als het voor ons al moeilijk is, om te accepteren, dat wij hier niet van een vreselijk onheil moeten spreken, hoe ging het dan met de nabestaanden van de vermoorde zendelingen? Welnu, hier komt juist het wonder der Liefde openbaar. Inplaats van in diepe verslagenheid achter te blijven, heeft de jonge weduwe Mrs. Elisabeth Elliot niet eerder gerust, dan dat zij — met haar vierjarig dochtertje Valerie — was doorgedrongen tot het dorp van de moordende Auca's om het werk van haar overleden man, het werk van de God der liefde te volbrengen. Zij, die uit eigen bittere ervaring onomstotelijk wist, dat het levensgevaarlijk was, naar de Auca's te gaan, heeft getoond, dat zij ook haar leven wil geven voor haar naaste.

CONTACT MET VROUWEN

De moord op de vijf zendelingen had niet alleen stof gegeven voor uitgebreide nieuwsartikelen, maar ook voor vele vurige gebeden, dat deze Indianen toch bereikt mochten worden met het Evangelie. Zendelingen bleven in de onmiddellijke nabijheid van de Auca's op een post te **Arajuno.** Missionary Aviation Fellowship zond regelmatig vliegtuigen over het gebied van de Auca's om geschenken af te werpen.

Toen hoorde de zendingspost te Arajuno in 1957, dat twee Auca vrouwen hun stam hadden verlaten en waren gaan wonen bij de half-gecivilisseerde **Quenchua** Indianen. Zodra Mrs. Elisabeth Elliot dit hoorde, ging zij met enige Quenchua Indianen op zoek naar de twee vrouwen. Een van hen bleek een oudere vrouw te zijn die aanwezig geweest was op "Palm Beach" in Januari 1956. Deze Aucavrouwen bleven daarna bij de zendelingen, evenals Dayuma, een jonge Aucavrouw die al 12 jaar van haar stam verwijderd was geweest. Daar was ook Miss Rachel Saint, een zuster van de vermoorde zendeling Nate Saint. Dayuma werd gedoopt in het begin van 1958 gedurende een reis naar de Ver. Staten en de drie Aucavrouwen leerden de blanke vrouwen hun Indianentaal.

In September 1958 besloten de drie Aucavrouwen, Dayuma, Mintaka en Mankamu, terug te gaan tot hun stam om te getuigen temidden van hun eigen volk. De zendelingen vroege zich af, of ze elkaar ooit terug zouden zien.... De drie Indianenvrouwen kregen geschenken mee en voedsel. Ze waren voorbereid voor een lange, moeilijke tocht, maar hoe zou die eindigen?

Vijf dagen nadat deze drie dappere getuigen op het smalle bospad uit het gezicht ware verdwenen, werd een vliegtocht over het Auca gebied gemaakt. Vanuit het vliegtuig zag Mrs. Elliot een Indiaanse vrouw heftig wuiven. Het kon Mankamu zijn, maar ze was er niet zeker van. Verschillende volgende vluchten werden gemaakt, maar er was geen spoor meer te ontdekken van de drie vrouwen. Het was afgesproken, dat een radio-telefoon zou worden afgeworpen voor Dayuma, maar Dayuma was onvindbaar...

Op Donderdag 25 September stond Mrs. Elliot haar was op te hangen, toen een Quenchua Indiaan verscheen.

"Goede morgen", groette ze hem," waarvoor ben je gekomen?"

"Nergens voor."

"Heb je dan niet eens een bericht voor ons van de Auca's?"

"O ja, ze zijn gekomen en hebben anderen bij zich. Ze zijn bij de Nushino River gebleven om te baden en ze vroegen mij om vooruit te gaan om het U te vertellen."

Mrs. Elliot en Mrs. Marjorie Saint — eveneens een weduwe van de "Palm Beach" moord — vertrokken onmiddellijk om de groep te ontmoeten. Ze waren nog niet ver toen ze zingen hoorden, "Jesus loves me" — in het Engels met een Auca accent! Het was Dayuma, gevolgd door Mintaka, Mankumu en vier andere vrouwen met drie jongens!

Mrs. Saint vertelde later:

"We hoorden, dat het vliegtuig hen niet gezien had, "omdat ze zo moe geweest waren, dat ze hadden moeten "uitrusten op een plaats, vier uur vanaf de Auca woningen "en Mankamu hadden vooruitgezonden, waarschijnlijk om "de kat de bel aan te binden. Zij was het, die zo had staan "wuiven naar het vliegtuig.

"Dayuma zag haar moeder weer na een scheiding van "12 jaar. De Auca's zeiden haar dat ze graag wilden, dat "Betty en Rachel (Mrs. Elliot en Miss Saint) bij hen wilden "komen — dat ze nooit geweten hadden dat iemand werke-"lijk hun vriend wilde zijn.

"Een man had verteld dat hij geschreid had, toen hij "hoorde, dat de vijf vreemdelingen door sommigen van zijn "stam waren vermoord. Hij was daarna naar de rivieroever "gegaan waar hij een grote boom omhakte, zodat niet nog "meer blanken met een andere "grote vogel" zouden kunnen "landen en hetzelfde lot ondergaan."

Zij vertelde ook dat kortgeleden nog een andere blanke vermoord was. Dit was de Canadees Dr. Robert Tremblay, een arts uit Montreal, die geheel alleen gepoogd had, de Auca's het Evangelie te brengen. Erg bemoedigend was de uitnodiging dus nog niet....

Toch trokken enkele dagen later, op Maandag 6 October 1958 Mrs. Elliot en Miss Saint vol vertrouwen op God met Dayuma, Mintaka en Mankamu de jungle in. Twee dagen later zetten ze hun tent op bij de hutten van de Auca's en seinden per radio, dat "alles goed" was. De kleine Valerie was bij hen. Na een radio-boodschap: "Friendly welcome" hoorden men enige tijd niets van hen, maar toen kwam er een brief van Elisabeth Elliot:

"Ik zit in een kleine hut van takken, met een kaarsje. Millioenen insecten gonzen om me heen. Valerie zingt: "Jesus Loves Me" voor een groep Auca's in een andere hut, hier vlak bij en mijn hart zingt lof tot God Almachtig die alleen wonderen doet. Blijft Hem prijzen en bidden".

In een eerste "rapport" schrijft Miss Saint op 9 October: "Het was een lieflijk beeld wat we zagen toen we Woensdag om de bocht van de rivier kwamen en de daken van de kleine huisjes zagen en de gezonde, bruine lichamen van de Auca's glanzend in de zon.

In staat te zijn met hen te praten, was een heerlijke gewaarwording. Ik ben me bewust, dat er **positief gevaar** bestaat, maar het welkom had niet vriendelijker kunnen zijn.

Het schijnt wel het meest natuurlijke ding in de hele wereld, dat wij nu hier zijn en ik heb gevoeld, dat de Heere me hiertoe al meer dan vijf jaar geleid heeft. Bidt, dat het geschikt is voor de volbrenging van Gods bedoeling."

Radio-berichten van de vrouwelijke zendelingen werden opgevangen en doorgegeven door Mrs. Marjorie Saint vanuit **Quito**. Missionary Aviation Fellowship stelde regelmatige vliegdiensten in om de zendelingen van het nodige door "droppings" te voorzien. Vanuit Arajuno is het ongeveer 15 minuten vliegen (25 mijl) naar **"Terminal City"**, de plaats, waar de zendelingen verblijven. (Zie kaart.) **Shell Mera,** dat een wegverbinding met Quito heeft, is ook betrekkelijk dichtbij.

Miss Saint schrijft in een volgend rapport: "Dayuma's moeder is hier gekomen, aangekleed met de jurk, die Dayuma voor haar gemaakt heeft. Eèn lief, karaktervol gezicht, ouder dan ik gedacht had, bevend van pure blijdschap. Ik geloof, dat ze het grootste gedeelte van de weg gerend heeft. Voordat de avond voorbij was zei ze tegen mij: "Jij bent ster, jij kwam uit de lucht. Jij mijn dochter zijn, noem mij moeder". Ze heeft bijna de hele dag niet opgehouden te glimlachen.

Stukje bij beetje probeer ik het zaad des Woords te zaaien, maar vooral ben ik mezelf aan het afstemmen, vertrouwend dat God me wijsheid zal geven boven mezelf uit."

Uit de rapporten, die sindsdien binnenkwamen is gebleken, dat de Auca's voorheen blanke mensen beschouwden als "menseneters". Het aanvankelijk vertrouwen in de vijf zendelingen was verbroken door "George", een stamgenoot, die zo'n heerszuchtige natuur had, dat hijzelf door zijn stamgenoten gedood werd, nadat hij hen had aangezet om de zendelingen te vermoorden.

ZO IS 'T LEVEN...

Mrs. Elliot en Miss Saint bleven ongeveer twee maanden, October en November, bij de Auca's met de kleine Valerie. Ze spraken met de mannen, die hun geliefden hadden vermoord. Daarna gingen ze terug naar Arajuno en Miss Saint ging met Valerie door naar Mrs. Saint in Quito. Mrs. Elliot ging na een paar dagen rust alleen terug naar de Auca's....

In Arajuno schreef Mrs. Elliot o.m. het volgende (auteursrecht, met toestemming overgenomen):

"We hadden een erg plezierige en rustige reis, gedeeltelijk in een stortbui die de paadjes in brullende rivieren veranderde. Ik werd van morgen gewekt om vijf uur door Dabu, die mijn slaapkamer binnen wandelde en zei "Gikari! Slaap je?" Hij wou vuur hebben. Ik gaf het hem en even later waren Kimi, Kinta en Munga er ook en gingen op m'n bed zitten. Zo is 't leven.

Het is een kostelijk stel (a great bunch) en het is een plezier, bij hen te zijn. Munga begint zijn verlegenheid te overwinnen. Dabu heeft het nooit gehad. De Quenchuas staan verstomd, als ze hier volwassen Auca mannen zien, maar het is ontroerend, hen te zien handen schudden, bal spelen en hun chicha te delen.

Te denken wat een vrees ze een paar maanden geleden nog voor elkaar hadden. Toen Dabu in Dario's huis sliep dacht ik er aan wat een wonder hier gebeurd was — het was Dabu, die een jaar geleden had geholpen om Dario's huis af te branden. Dario vertelde mij, dat hij verschillende dagen had liggen wachten om wraak te nemen. Vandaag spelen ze samen als broeders. Bidt voor onze terugkeer naar de stam."

Meer bijzonderheden worden gevonden in het relaas, dat Mrs. Elliot in de jungle heeft geschreven, eveneens copyrighted. Ze begint met een beschrijving van de Zondagbijeenkomst:

Sommigen tonen belangstelling, andere gedragen zich zoals Indianen overal zich gedragen, als ze in gezelschap neerzitten — de ene zoekt luizen, een ander vergelijkt de muggebeten op haar been met die van haar buurvrouw, een derde demonstreert de ontstekingen aan de beentjes van haar kind . . .

Maar niemand kan weten, wat er blijft hangen. Als er iets zou blijven hangen, dan zou dat een wonder zijn, maar het schijnt zo te zijn. Bidt voor hen, dat zij de

(Vervolg op pag. 4)

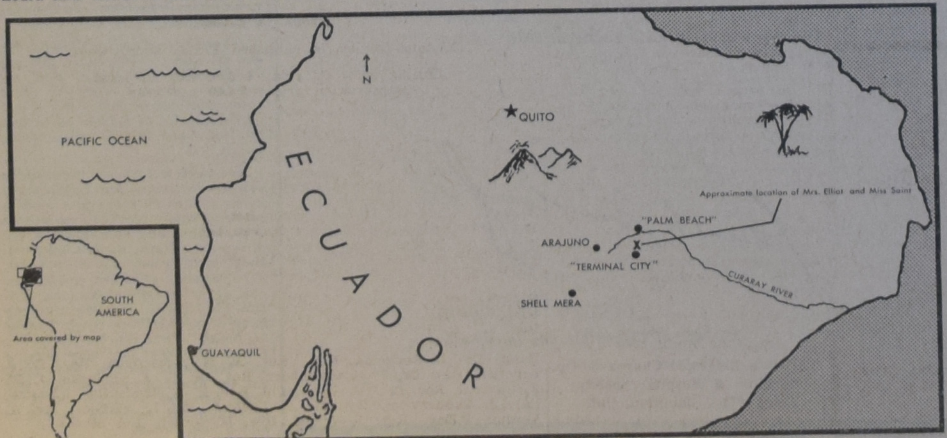

All quotations from letters of Mrs. Elliot in this article are, to avoid wrongful exploitation, under Copyright 1958 Pursuant to Universal Copyright Convention Sam Saint Attorney in fact; used in this paper by permission.

Photo's and Map: **Christianity Today**

Church-life in Canada: Rev. J. Van Harmelen

Oppositie tegen de doodstraf

Het is alweer enkele jaren geleden, het was in 1956, dat er een rapport werd uitgebracht door een commissie, ingesteld door de overheid, om het probleem van de doodstraf te bestuderen en daarover een advies te geven. Deze commissie voor "capital and corporal punishment (and lotteries)" gaf in zijn rapport argumenten voor het behoud en voor de afschaffing van de doodstraf. Het rapport geeft dan ook duidelijk te kennen dat de commissie de doodstraf wilde behouden. En de argumenten zijn niet te onderschatten, al hadden we gaarne gezien dat men er op gewezen had dat moord overtreding is van Gods gebod, en dat ook Gods Woord ondubbelzinnig over de doodstraf als een gerechtseis spreekt.

Het is voor ons wel een beetje vreemd te vernemen dat eerst de United Church, en nu ook de Anglican Church er bij de Overheid op aandringen de doodstraf af te schaffen.

"The General Council of the United Church in 1956 resolved:

That (1) we affirm our belief that capital punishment is contrary to the spirit and teaching of Christ; (2) recognizing the difficulty in practice of abolishing capital punishment unless suitable alternative methods of treatment are available, we urge the Government of Canada to develop such alternative methods and abolish capital punishment as soon as possible; (3) recognizing the church's primary responsibility for the spiritual redemption of any who may be saved from capital punishment, we urge the Board of Evangelism and Social Service to initiate and direct a study through the church of how we may best fulfil this responsibility."

En met 58 tegen 40 stemmen heeft de verenigde vergadering van de "Executive council and council for social service of the Anglican Church" besloten de overheid te verzoeken" to initiate proceedings leading to the abolition of capital punishment in Canada." Beide uitspraken geven geen bepaalde datum aan waarop de doodstraf moge eindigen.

In de kringen der Anglicans is er echter in elk geval geen eenstemmigheid. Dat blijkt wel uit commentaar op deze beslissing gegeven in de Canadian Churchman, het leidinggevend orgaan van de Anglican Church. In de rubriek "Here ... There ... Comment" luidt het: "Men kan nauwelijks zeggen, dat in deze beslising de Anglican Church heeft gehandeld. Er waren in deze vergadering honderd individuen bijeen, en slechts enkele afgevaardigden hadden waarschijnlijk een mandaat om ten gunste van het voorstel te stemmen." Deze schrijver was zeer onder de indruk van die toespraken, die er op wezen dat men te veel dacht om de moordenaar en te weinig om het slachtoffer. En hij wijst er op dat het meer op de weg van de kerk ligt om de mensen de heiligheid van het menselijk leven te prediken, dan er bij de overheid op aan te dringen om de doodstraf af te schaffen. En hij oppert de suggestie dat er waarschijnlijk minder "crimes" zouden plaatsvinden als de kerk er in zou slagen door een sterke campagne de kinderen op het hart te drukken dat het leven dat God ons gegeven heeft niet op lichtvaardige wijze mag worden gedood.

Ook in de "Letterbasket" van dezelfde krant is een flink protest tegen het besluit van het Dagelijks Bestuur der Kerk, en deze briefschrijver meent dan ook dat de kerk zulk een actie nooit op een eerlijke wijze zal kunnen ondernemen zonder een referendum. En hij zegt ook dat er in hun kerkenorde geen enkel artikel is dat de actie van het bestuur rechtvaardigt. Het schijnt dat de Executive Committee niet zomaar, zonder de kerk te raadplegen, voor de kerk als geheel een besluit mag nemen. Met een beroep op artikel 37 van de Engelse Geloofsbelijdenis verzet deze schrijver zich tegen de actie van het bestuur der kerk.

Hij acht het enige gezonde standpunt dat de doodstraf wordt gehandhaafd voor die moordenaars "who kill by intention" en hij hoopt dat de brief van zijn kerk een goede plaats zal vinden "in a departmental wastepaperbasket".

Nu het dagelijks bestuur van de Anglican Church een verzoek heeft gericht tot de regering om de doodstraf af te schaffen, komt in de Canadese kerkelijke pers het besluit van de United Church van 1956 ook weer naar voren. En "The United Church Observer" wijdt enkele pagina's aan deze zaak, onder het hoofd: They all say: abolish the death penalty. Ze hebben heel wat vooraanstaande personen om een uitspraak gevraagd, en drukken deze met veel ophef af. Er is ook een dominee bij. Men drukt ook nog een foto van hem af, waarop hij uitbundig lacht. En ... dat bij zo'n onderwerp! Er zijn verder rechters bij en vertegenwoordigers in het parlement, ook de Premier van Saskatchewan, doch het is koekoek-eenzang. "Hanging brutalizes all the community"; "No deterrent to homicide"; "Adds sorrow to God's family"; "None should have the power to take life"; "It's a relic of barbarism"; and finally: "Canada should abolish it, United and Anglican Church Councils".

Het is niet de bedoeling in deze rubriek steeds commentaar te leveren op de besluiten van de verschillende kerken, veelmeer om ons te doen meeleven met wat er ook op kerkelijk gebied in Canada gebeurt. Onder ons is de algemene gedachte dat de Overheid het zwaard niet tevergeefs draagt, en overeenkomstig Romeinen 13 staat zij in dienst van God, als toornende wreekster voor hem, die kwaad bedrijft. En dat is maar niet sinds Paulus het schreef, doch reeds in Genesis 9 legt God dit vast voor het leven der mensheid: Wie des mensen bloed vergiet, diens bloed zal door den mens vergoten worden, want naar het beeld Gods heeft Hij den mens gemaakt.

Maar noch in the Canadian Churchman, noch the United Church Observer wordt ook maar slechts met een enkele zin aandacht geschonken aan deze beide Schriftgegevens.

Een stemmenverhouding 58—40 geeft echter wel te kennen, dat er in het geheel geen eenstemmigheid over deze zaak bestaat, en dat het nog wel eens zo kon zijn dat het kerkvolk zich schaart achter de minderheid.

Het is verdrietig om al deze dingen in de Canadese kerkelijke bladen te lezen. Daaruit blijkt immers hoever de kerken in dit land verwijderd zijn van een gezond kerkelijk leven en van de Schrift.

Van een gezond kerkelijk leven, want het is toch in het geheel niet de roeping van de kerk om staatszaken te gaan behandelen. Een kerk moet ook maar geen "Dagelijks Bestuur" hebben. En als de kerk soms gevraagd zou worden haar mening over een bepaalde zaak ten beste te geven, laat die kerk dan naspreken wat de Bijbel zegt, en niets meer. Ik geloof dat deze kerken buiten haar boekje zijn gegaan, en ook tegen de Bijbel in, ondanks een beroep op de "spirit an the teachings of Jesus".

We hopen nu maar dat de Overheid blijft luisteren naar het advies van de parlementaire commissie, die misschien ook meer het oor van het volk heeft, dan de kerk. Moge in dit geval vox populi dan vox dei zijn. Tot heil van Canada.

J. Van Harmelen.

FIAT STUDEBAKER
Nieuwe modellen
GEBRUIKTE AUTO'S
EAST END SALES & SERVICE
JOHN ZIJLSTRA, Eig.
ALLE REPARATIES
TEL. 3-0240
„ 3-0241
R.R.3, ST. THOMAS, ONT.

Een belangrijk bericht van de Minister van Burgerschap en Immigratie

Voor de beste kans op een goede baan . . .

Leer Engels of Frans spreken

Voldoende kennis van Engels of Frans is een hoogst belangrijke factor bij het zoeken naar werk.

Canadese werkgevers nemen het liefst mensen aan die opdrachten kunnen begrijpen en zich kunnen uitdrukken in de taal van hun mede-werknemers.

Promotie hangt in vele vakken grotendeels af van de bekwaamheid tot vloeiend spreken, lezen en schrijven van Engels of Frans.

Beheersing van e e n van de twee officiele talen van Canada — Engels of Frans, afhankelijk van het gebied waar U woont en werkt — geeft U een voorsprong bij elke kans op werk die U tegenkomt.

Avondcursussen in Engels en Frans worden in de meeste plaatsen gegeven. Inlichtingen over deze cursussen kunt U vragen aan het plaatselijk schoolhoofd, dominee of priester of de dichtstbijzijnde ambtenaar van Citizenship and Immigration.

Ellen L. Fairclough

Ellen L. Fairclough
Minister of Citizenship and Immigration

52-3

Dit is de liefde

(Vervolg van pag. 3)

liefde van God mogen verstaan. Als ik al bijna wanhopig werd, toen ik dit aan de Quenchuas moest uitleggen, hoe zal ik het dan ooit de Auca's leren? . . . Ik bemerkte bij de Quenchua's al, dat de dingen, die bij ons liefde en zorg betekenen, voor hen bijna geen betekenis hebben of tekenen zijn van verachtelijke domheid. Dawa's ouders werden vermoord door Kimu, toen trouwde Kimu met haar. Ik vroeg haar, of ze verdrietig was of haar ouders lief had. Ze zei: "Waarom zou ik hen liefhebben? Ze deugden niet, ze zouden toch doodgaan".

Johannes zegt ons, dat het bewijs, dat we God toebehoren is, dat wij de broeders liefhebben. God zal wonderen moeten doen in deze stam. Bidt dat ze mogen leren, wat liefde is, zelfs al hebben ze in hun taal er maar é é n, onvolkomen woord voor.

Het lijkt wel of het zien lijden van iets of iemand hun liefste sport is. Ze plagen en slaan hun honden zonder genade, trekken hen aan de oren, rukken aan hun staarten. En ik zag een jongen, die een baby omhoog hield voor een wespennest. Zijn vermaak over het geschreeuw van de baby was grenzeloos. Een van de meisjes geeselde vandaag haar neefje met een twijg "omdat hij huilde". Deze voorbeelden geven U een idee, met wat voor geesten wij hebben te werken. Bidt toch, dat we hen mogen laten zien wat liefde betekent — ik zie dat ik in herhaling val, maar de nadruk is niet zonder reden.

ALBERTA AAN DE LIJN

door Tini Van Ameyde

★

Van een ijsbrug, een atoom-ontploffing en een pseudo-generaal

★

Natuurlijk hebt U allemaal wel eens de uitdrukking gehoord: dat is kolen naar Newcastle brengen. Wel, dat hebben ze in Edmonton gezegd, toen iemand met het idee op de proppen kwam om de North Saskatchewan River te bevriezen! Maar die iemand was heus niet de eerste de beste, n.l. een professor van de Universiteit van Alberta en hij deed het ook niet om de jeugd aan een extra schaatsbaan te helpen. Zijn plan was om een ijsbrug te maken, waarover zwaarbeladen gravel trucks veilig konden rijden van de ene oever naar de andere, wat een besparing van vier mijl op hun route zou betekenen.

Hoewel de rivier bevroren was, bleef er toch in het midden door afwatering der city power plant een strook zeer dun ijs. Een 75 H.P. motor (zoals die gebruikt wordt bij het maken van skating rinks) werd erbij gehaald om over dit stuk een laag te bevriezen van vier voet dik. Lange plastic pijpen waren al gelegd en hierdoor werd een calcium chloride oplossing gepompt om het bestaande ijs te verstevigen. De brug moest 30 voet breed en 150 voet lang worden, voor de rest was het ijs al dik genoeg. Midden in het karwei begon het tot grote schrik van alle werkers te dooien, maar gelukkig niet lang. En zo zagen de Edmontonians na een dag of tien Canada's eerst "kunstijsbrug", bereden door zware 22-tons trucks. Ziehier, een uniek staaltje van vernuft!

Nadat kortgeleden in de goede stad Calgary gefluisterd was over de capriolen van enkele vroede vaderen, was nu de oil-capital aan de beurt. Bijna 600 inwoners van Edmonton dienden een petitie in, waarbij ze aandrongen op een onderzoek naar het beleid van het stadsbestuur. In de aanklacht was sprake van aangenomen steekpenningen en diverse aankopen tegen een veel te hoge prijs. Premier Manning, die tegelijk Alberta's attorney-generaal is, benoemde een rechter van het Supreme Court om het onderzoek te leiden, dat nog voortduurt.

Tussen haakjes, Mr. Manning heeft nog een derde baantje, hij is ook "minister of mines and minerals". Een zeer actief persoon, die premier van ons. Toen een van zijn politieke tegenstanders in de Legislature hem vertelde, dat hij een prachtige bijdrage tot Alberta's historie kon leveren door het schrijven van zijn mémoires, antwoordde hij koeltjes: "Ik ben te druk bezig met de noden van het heden om er tijd af te nemen voor het optekenen van het verleden!" Die zat.

Nu we de datum weten, waarop Koningin Elizabeth en haar gemaal ons zullen bezoeken, heeft hier een koortachtige opwinding. Op 20 Juli zal het koninklijk paar vanuit Yellowknife in de N.W. Territories per vliegtuig arriveren. Reeds bezocht een gezelschap uit Ottawa

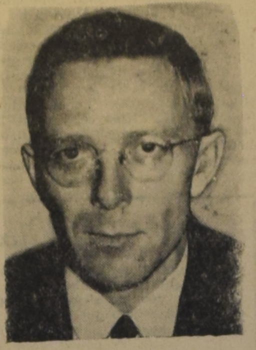

Premier Manning

de steden Calgary en Edmonton om de plannen voor het hoge bezoek te bespreken. Beide steden ontvingen van de provinciale regering $ 5000.— om de verwachte onkosten te bestrijden.

Kolommen zijn reeds in de Canadese pers volgeschreven over het bezoek van de Koningin en dat het ditmaal de opzet is om haar dit land en zijn volk te laten zien. Dus geen haag van zwartgerokte hoogwaardigheidsbekleders en vele officiële plechtigheden, maar een prettige en niet vermoeiende reis en zoveel mogelijk contact met de gewone Canadees. Het is daarom uiterst vermakelijk om te constateren, dat alle tekenen (althans in Alberta) erop wijzen, dat Hare Majesteit ook op deze reis helaas niet aan de gelaakte routine van "troffel, schop en schaar" zal ontsnappen.

In Edmonton b.v. (waar zij 17 uur zal vertoeven en daar gaat de nacht nog af) zal zij het Coronation Park openen, dat op het moment nog niet in de verste verte op een park lijkt. Men is nu in heet debat gewikkeld over de vraag wat er behalve bloemen en bomen in verrijzen moet als een waardig middenstuk. De meningen zijn zeer verdeeld. Het kan een monument, een museum, een arboretum, een observatorium, een planetarium (misschien een aquarium?) worden. Maar wat men ook kiezen mag, het komt allemaal hierop neer, dat de Koningin de hoeksteen moet leggen, natuurlijk met de nodige "pomp and circumstance". Arme Queen, zouden we haar niet een berichtje sturen om door te vliegen?

Even een kijkje in het zakenleven: Alberta heeft geleden en lijdt nog onder de 17% verhoging van de vracht per spoor. Diverse prijzen zijn sindsdien omhoog gegaan, dat is het nadeel van het wonen in de West. Toen we dan ook hoorden, dat de spoorwegen opnieuw een verzoek om verhoging van de vrachttarieven hadden ingediend, ging er prompt een scherp protest naar Ottawa. Helaas, het mocht niet helpen, de nieuwe aanvraag zal in behandeling genomen worden. Wee, wee de Westerners, als deze er ook door gejaagd wordt! De loodgieters zijn na een staking van drie maanden weer sinds kort aan het werk. Uit het Zuiden komt het bericht, dat twee grote ranches met vee en al door Argentijnen zijn aangekocht. Zouden ze narigheid zien aankomen in hun door revoluties verscheurd land?

Met zeer gemengde gevoelens beschouwen we de plannen om in het volgend jaar de beroemde Athabasca Oil Sands in het Noorden van Alberta, waarover ik U al eerder vertelde, met atomische explosies tot het vrijgeven van hun schatten te bewegen. De bedoeling is om een soort bom van ongeveer 10 kiloton (gelijk aan 10.000 ton T.N.T.) 1400 voet diep in de grond te begraven en tot ontploffing te brengen, zodat door de ontstane hitte de olie van het zand gescheiden wordt. In de Oil Sands ligt een voorraad van meer dan 300 billioen barrels olie op exploitatie te wachten. Tot nu toe is het echter nog niet gelukt om deze met de gebruikelijke methodes te bemachtigen.

De bom moet uit de States komen, waar men er op staat, dat Amerikaans personeel gedurende het gehele experiment aanwezig is. De eerste explosie zal plaats vinden in een onbewoond gebied, 64 mijl van Fort McMurray. Experts verzekerden, dat het enige merkbare gevolg een lichte aardschok zal zijn en dat er absoluut geen gevar van "fall-out" bestaat. De gehele operatie is ondergronds en alle mogelijke voorzorgsmaatregelen om de bevolking te beschermen, zullen worden genomen. In 1957 heeft een dergelijk experiment plaats gehad in Nevada, U.S.A. Mocht de operatie een succes worden, dan betekent dit, dat de Westerse naties in de toekomst over het grootste gedeelte van 's werelds olie-reserves zullen beschikken en dus niet meer afhankelijk zijn van het Midden-Oosten.

Dit klinkt natuurlijk allemaal aardig, maar als doodgewone leek vind je het toch maar een griezelig idee, dat zo'n monsterachtig apparaat in je eigen provincie zal ontploffen. In de Legislature werden ook al stemmen gehoord, die op de grootste voorzichtigheid aandrongen. Een speciale technische commissie wordt benoemd door de provinciale regering om alle details van de test onder de loupe te nemen. Pas als deze overtuigd is, dat er geen gevaar van "fall-out" bestaat, zal de vergunning worden uitgegeven. Aller ogen zullen gericht zijn op Alberta....

In Red Deer wordt binnenkort met een vriendelijker experiment begonnen, n.l. een kliniek voor kinderen met emotionele stoornissen. In verscheidene gevallen was het tot nu toe nodig om zulke kinderen naar de States te zenden voor behandeling, wat grote onkosten meebracht. Bovendien is het voor de kleinen, vooral als ze ziek zijn, niet goed om zover van huis gezonden te worden. Twee redenen, waarom de gezondheidsautoriteiten van harte hopen, dat deze proef mag slagen. — Terwijl we nog steeds nieuwe gevallen van geelzucht tellen (in een vorige brief vertelde ik U van een geelzucht-epidemie in het Zuiden), komen nu berichten uit Calgary, dat daar de roodvonk rondgaat. Meer dan 100 gevallen werden gerapporteerd in één week en men geeft de schuld aan het opheffen van de strenge quarantaine-voorschriften in November j.l.

Gast van onze provincie was de minister van burgerschap en immigratie, Hon. Ellen Fairclough, die vertelde van haar plan om in

Augustus a.s. de Indianen-reservaten in Alberta te bezoeken. Ze stelt veel belang in de condities, waaronder de rode broeders leven. Toen ze in Calgary kwam, overhandigde men haar een verzoekschrift, ondertekend door 23 blanke organisaties en de meeste Canadese Indianen, waarin werd aangedrongen op wijzigingen in de federale Indian Act. U weet ongetwijfeld, dat het probleem der integratie van Eskimo's en Indianen op het ogenblik in het midden der belangstelling staat.

Een andere bekende bezoeker was Mr. Clifton James, die in de laatste oorlog geruime tijd optrad als de dubbelganger van Gen. Montgomery. Volmaakt in gelijkenis en manieren werd hij door de Britse geheime dienst naar Noord Afrika gezonden, waar hij overal de troepen inspecteerde en voor de kleine generaal speelde, zodat de Duitse spionnen vast overtuigd raakten, dat de invasie van Europa vanuit het Middellandse Zee-gebied georganiseerd werd. Hij was zo goed in zijn rol, dat er twee maal een poging gedaan werd om hem uit de weg te ruimen. Van zijn avonturen is pas een film gemaakt, getiteld "I was Monty's double". Clifton speelt opnieuw de hoofdrol en bezoekt momenteel enkele plaatsen in ons land, waar hij spreekt voor de veteranen van het Canadian Legion. En of hij sappige verhalen kan vertellen!

Tenslotte een bewijs van het goede hart der Albertanen. In het vogel-reservaat Inglewood hadden gedurende de winter een paar duizend eenden hun toevlucht gezocht. De voedselvoorraad begon echter met zoveel extra gasten angstvallig te minderen en de vogels wachtten op de hongerdood. Juist begon de Dierenbescherming over noodmaatregelen te denken, toen Jantje Publiek de helpende hand uitstak en van alle kanten met voedsel voor de eendjes aan kwam zetten. Geen nood meer, ze kunnen nu rustig de lente afwachten!

ANKE

door

FOKA VAN LOON

KORTE INHOUD: Anke is een meisje van het platteland. Haar vader is de vrolijke en warmhartige dorpssmid Van Dalen, die af en toe danig de pin op de neus krijgt van zijn wat pessimistische vrouw. Anke is zojuist geslaagd voor het eindexamen van de mulo, waardoor zij zich onderscheidt van haar leeftijdgenoten in het dorp. Ze heeft nu echter het dorp een poosje verlaten om te logeren bij haar grootouders van moeders kant. Daar wonen ook haar ongetrouwde tante Lien en oom Klaas, een reus met het verstand van een kind.

(25)

Anke wisselt zo nu en dan, ondertussen ijverig voortgaande met haar overvloedige oogst, een woordje met ome Klaas, die schijnbaar rustig naar haar staat te kijken. Ineens loopt hij bij haar weg en nadert snel de schuur waar Kees en Piet hem met gnuivende gezichten opvangen. De laatste heeft het als oudste en dus de wijste, nog wel tot z'n plicht gerekend Kees voor eventuele onaangename gevolgen te waarschuwen, maar innerlijk gelooft en hóópt hij ook niet, dat deze zich zal laten terughouden.

"Lust je koek, Klaas?" vraagt Kees vriendelijk.

"I-i-ikke wel!" verklaart Klaas om zich heen ziende.

Kees toont hem zijn lege handen.

"Nee, ik heb niks meer voor je, maar ik heb zo net Jannus een heel eind geven, daar mag jij de helft van, zeg maar, dat ik het zeid heb."

In de ogen van Kees, die 't enkel om wat jool te doen is, tintelen sterretjes van pret. Met grote stappen gaat Klaas de moestuin in, recht op Jannus af. Deze is net bezig met een innig vergenoegd gezicht, de laatste kruimels die op zijn blauwe kiel zijn gevallen, zorgvuldig bijeen te vergaren met een vochtig gemaakte vinger. Die likt hij dan schoon.

Dat smaakt!" smakt hij en knikt argeloos naar Klaas.

"W-w-waar is mijn eindje?" stamelt deze. Vergeefs speurt zijn blik naar de lege handen van z'n kameraad.

"Maak het nou een beetje!" lacht Jannus verbouwereerd, nu hij Klaas' goedige gezicht onheilspellend ziet betrekken.

"Kees heb het geven voor mijn allienig!" Hij kleurt donkerrood als een bang kind onder de dreigende ogen van de getergde reus.

"G-g-g-geef je 't, o-o-f geef je 't n-n-niet?" dringt deze op hem aan. Z'n grote knuist rust zwaar op de schouders van het ineenkrimpende diaconiemannetje.

"Ik heb het eerlijk kregen van Kees," jammert hij op huilerige toon, terwijl hij tracht te ontkomen aan de greep van de veel sterkere Klaas, in wiens ogen zo'n vreemde gloed is gekomen. Grommend als een kwaadaardige beer, tilt hij Jannus met één hand van de grond en smakt hem regelrecht in een bed met jonge spinazie. Jannus krabbelt zo vlug hij kan overeind. Angstig schreeuwend vliegt hij, met een behendige uithaal zijn logge aanvaller ontduikend, langs het paadje voorbij de verschrikt uitwijkende jongens, die om een hoekje het verloop van de grap hebben meegemaakt.

"Dat gaat niet goed," fluisterlacht Piet. "Ik docht het wel, want ze benne allebeide even wijs en even gek op snoep!"

Dadelijk daarop rent ome Klaas voorbij met rood opgezet hoofd, strijdlustig uitpuilende ogen en een wijd open kwijlende mond. Anke, ook al ontsteld door de ongewone wedloop, laat haar mandje in de steek en volgt haar oom op de voet naar binnen.

"Kom, we gaan aan 't werk," beveelt Piet. "Hoe krijg je 't eigenlijk in je kop die twee gekken tegen elkaar op te zetten!" bitst hij ruw. "De ouwe is niet gauw kwaad, maar nu kon 't er wel eens om spanne!"

Kees kijkt benauwd nu. De pret is er ineens af.

"Zou 't me m'n baantje koste kenne?" vraagt hij timide. In z'n verbeelding ziet hij zichzelf al smadelijk weggejaagd. Waar zal hij weer wat krijgen? Dan zal Maandagmorgen de rij van spuwende werklozen, die trouw bijéén komen op de brug met één vermeerderd zijn! Hij neemt zijn zakdoek, snuit eens, keert zich af en veegt langs zijn ogen.

Piet denkt, dat 't wel loslopen zal, maar hij weet als oudste van een groot gezin wel zoveel van opvoeding, dat 't geen kwaad kan, wanneer je zo'n beunhaas als die Kees es even in de zak laat zitten. Wellicht heeft hij zelf de heilzame uitwerking van een dergelijke methode ondervonden. Hij stelt Kees dus niet gerust, maar haalt weifelend zijn schouders op.

"Ik begierde me zelf," vertelt hij later plagend aan Kees, "jonge, jonge, wat was je toen efkes klein!"

Jannus is als een bom de keukendeur binnen gevallen en doet daar snikked als een baby een omstandig verhaal waar men niets uit wijs kan worden. Even daarna komt Klaas, en stamelt verwijtend naar Jannus, dat deze zijn deel van de koek heeft opgegeten. Hij windt zich hierbij er op en 't lijkt er naar, dat hij zich gereed maakt voor een nieuwe strijd. Tante Lien komt echter bemiddelend tussenbeide. Wat er precies gebeurd is, snapt ze niet, maar wel, dat het om iets lekkers gaat.

"Is dat een leven?" bromt ze. "Foei, schaam je, zulke grote kerels! Er is eten genoeg op de wereld hoor. Daar hoef je niet om te vechten. Hier, elk een lekkere snee krentebrood. En nou ga jij, Klaas, met Opa mee en Jannus helpt Anke bessen plukken. Maar 't moet niet meer beuren, hoor!"

"Nee, Lientje, nee, m'n kind!" belooft Jannus zoet alsof hij werkelijk de meest schuldige in het drama was. Hij zet z'n tanden, buitengewoon tevreden over de afloop, die boven verwachting goed is, in het geurige brood.

"Lientje, m'n lieverd, het smaakt merakel," verzekert hij tante vriendelijk. Maar deze schudt afkeurend haar hoofd en steekt een bestraffende vinger in de hoogte: "Wat vergeet Jannus daar nou weer? Dat moet je nou toch es onthouwe hoor! Ik heb 't je nou al zo vaak zeid! Zondag was het ook helegaar weer mis! 't Is bedroefd. Toen stond je ook weer te roepe van: "Dag m'n wijfke, dag m'n kind!" Dat moet je nou es goed begrijpe hoor. Het geeft geen pas. Je hoeve helegaar niks aârs te zegge as: "Dag Lientje!" Dan weet ik het wel! Zal Jannus d'r nou es om denken, want aârs wordt tante Lien eerlijk kwaad op je hoor!"

En Jannus doet voor de zoveelste maal een belofte, waarvan hij zelf het hoe en waarom niet begrijpt, en tante Lien overtuigd is dat hij die niet nakomen zal.

Anke ziet het koddige tafreeltje met groot behagen aan. Jannus, die wanhopige pogingen in het werk stelt om het vereiste boetvaardige gezicht te zetten, hoewel hij niet beseft waartoe, Tante, die haar appelgezichtje in boze rimpels trekt als tegen een stout kind en Opoe, die van uit haar hoekje met een lieve glimlach zegt: "Stil nou maar, Lientje, hij doet 't nooit meer, dat zien ik wel aan die borst!"

Opa is plotseling verdwenen, want hij krijgt opeens boze vermoedens. Hij stapt, de rookwolken driftig uitblazend, met kittige stapjes over de klinkers naar de moestuin. Piet is bezig het verwoeste spinaziebed wat te ordenen. Opa blijft bij hem staan. "Wat is er gebeurd?" vraagt hij kort.

"Och," verontschuldigt Piet. "De broodkruimels staken Kees denk ik, een beetje. Hij gaf uit een malligheidje z'n koek aan Jannus en zee toen efkes later tegen Klaas, dat die er de helft van hebbe mocht; maar ja, dat eindje was allang verdwenen vanzelf en toen had je 't spul gaande." Piet voelt zich zelf als oudste niet helemaal safe, daarom bestudeert hij onder 't praten nauwlettend 't gelaat van de oude Velting. Trilt er een lachje om diens mond? Hij weet 't niet zeker.

"Waar is die stoetel van een jongen?" bast Opa; maar zijn ogen verraden innerlijke pret.

"In de tomatenkas," grijnslacht Piet nu weer vrijmoedig, daar er blijkbaar aan 't voorval niet te zwaar wordt getild.

Opa constateert met genoegen, dat de schuldige zich zover mogelijk van het corpus delicti, het vernielde bed in de moestuin, heeft verwijderd.

"Nou is 't zeker wel es uit met die streken van je, hè?" buldert de oude heer met overslaande driftige stem zodra hij de deur open heeft gedaan.

"Ja, baas!" antwoordt Kees zacht. Hij trilt op zijn benen. Zó boos heeft hij Velting nog nooit gezien.

"En aârs," dikt Opa nog een beetje aan, z'n succes ziende, "is dáár het gat van de deur! Versta je me, knecht?"

(Wordt vervolgd.)

Women's Page

Editor: Mrs. A. Wagenaar
R.R. 4 — Blenheim, Ont.

Als (sommige) mannen ziek zijn

Daar mijn man een paar dagen op reis was, nam ik de gelegenheid waar om mijn pas getrouwde broer eens te bezoeken. Ik belde Betty, zijn vrouw op en werd uitgenodigd om een dag of wat te blijven. Wat ik beloofde. En zo belandde ik dan op een middag in hun gezellige flat.

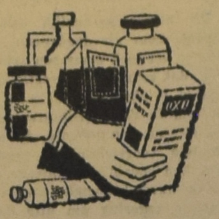

Alles wees er op dat we een echt genoegelijke tijd zouden hebben. Maar Huib gooide roet in het eten. Of misschien was ik het zelf wel. Dat ligt er maar aan, hoe je het bekijkt.

Het begon de volgende ochtend aan het ontbijt. Het duurde lang voordat Huib te voorschijn kwam. Toen hij eindelijk arriveerde, ging hij zwijgend zitten. Wat had die jongen, vroeg ik me af.

Dat bleek echter al gauw. "Ik voel me niet fit," zei Huib, terwijl hij bedachtzaam een boterham met boter besmeerde.

"Wat mankeert er aan?" vroeg Betty ongerust.

"Ik denk dat ik een flinke kou onder de leden heb," antwoordde Huib dramatisch. "Ik heb een vuurrode keel, ben huiverig en heb pijn in mijn borst. 't Zal me niets verbazen als ik aardig verhoging heb."

Ik kende Huib langer dan vandaag en nam de zaak niet zo ernstig op. Mannen hebben nooit eens een lichte verkoudheid, maar het is altijd gelijk een halve longontsteking, wist ik uit ervaring. Het zou zo'n vaart dus wel niet lopen. Maar Betty, die enig kind was en niet zoals ik temidden van vijf broers opgegroeid was, bekeek het geval met andere ogen.

"Zou je dan wel aan het werk gaan?" vroeg ze bezorgd. "Misschien kon je dan beter een dagje thuis blijven."

"Onmogelijk," antwoordde Huib somber. "Ik moet vandaag voor een bespreking op de zaak zijn. Ik moet het er maar op wagen..."

"Neem dan wat asperientjes in," raadde Betty aan. "Er is een vol doosje in de badkamer."

"En weet je wat goed is voor je keelpijn?" zei ik, om ook mijn meleven te betonen. "Een paar zoute haringen. Dat helpt reusachtig!"

Te laat realiseerde ik me dat Huib geen vis, in welke vorm ook, kon luchten of zien. Hij keek me dan ook aan, alsof hij een levende worm aan het inslikken was.

Betty trachtte de situatie te redden en zei: "Gorgel eens goed met superol of zout water."

"Zou dat helpen?" vroeg Huib ongelovig. "Het is meer een fikse kou, geloof ik, die nog vast zit. Een sterke dropdrank zou misschien wel helpen...." opperde hij.

Ik verslikte me in de thee. Die Huib! Een dropdrank! Hij was toch ook niets veranderd sinds zijn jongensjaren! Toen probeerde hij ook altijd al drop en hoestdranken bij elkaar te "blaffen".

Maar Betty beloofde hem gul een hoestdrank te kopen.

"Je ziet er echt flets en verkouden uit," voegde ze er aan toe. Dit was het meelevende woord, waar Huib naar snakte.

"Ik voel me ook zo belabberd," ging hij gretig op Betty's opmerking verder. "Ik heb de hele nacht geen oog dicht gedaan. Ik kon maar niet warm worden. Je had het raam ook weer veel te ver open. 't Vriest notabene bakstenen! Jij met je spartaanse manieren ook. Je moet me vanavond maar eens een flanellen pyjama geven. Die katoenen zijn veel te dun!"

Mijn mond viel bijna open.

"Huib!!", stootte ik ver-baasd uit. "Jij een flanellen pyjama! De wonderen zijn de wereld nog niet uit. Vroeger wou je er nooit een aan doen, hoe Moeder er ook op aandrong. Weet je nog wel hoe je eens een prachtige flanellen pyjama van Sinterklaas kreeg en hoe je het ding woedend in een hoek schopte?"

Huib keek me vernietigend aan. "Bemoei je er niet mee, Margreet. Ik heb het tegen Betty."

Betty was nu ook niet bepaald dadelijk enthousiast over Huib's verzoek.

"Als je er echt een hebben wilt, dan zal ik er wel een te voorschijn halen. Je moet er ergens twee hebben, maar omdat je zei dat je ze nooit droeg, heb ik ze in een doos gepakt. Dik onder de mottenballen. Die doos staat achter het schot op de slaapkamer. Het is wel een heel gedoe.... En ik zal die pyjama ook eerst nog wel mogen wassen, want hij stinkt naar de kamfer natuurlijk," vroegde ze er bedachtzaam aan toe.

"O, als het teveel moeite is, dan laat je het maar," zei Huib diep verongelijkt. Maar Betty verzekerde hem dat voor hèm haar nooit iets te veel kon zijn.

Na de afwas ging Betty op pyjama-speurtocht en later in de morgen gingen we boodschappen doen. Ik moest een paar schoenen hebben en Betty een hoestdrank.

Toen Huib tegen half zes thuis kwam, was zijn gezondheid er niet op vooruit gegaan. Hij wilde gelijk naar bed en na een blik naar het fornuis geworpen te hebben, waarop een pan witte kool stond te sudderen, kondigde hij aan, dat hij geen trek in eten had. Alleen een bordje soep en wat kip van Zondag met een beetje appelmoes zou er wel in gaan, dacht hij.

Een voorval schoot me te binnen toen hij nog op de lagere school ging. Op zekere dag was hij ziek en bleef in bed liggen. Toen mijn moeder hem vroeg wat hij voor zijn ontbijt wilde hebben, antwoordde hij: "Niet veel, want ik heb geen honger. Geef me alleen maar een ei, een glas melk, een beschuit met suiker en een paar witte boterhammen." Hij was zeer verontwaardigd, toen Moeder hem, na dit antwoord, één, twee, drie naar school joeg.

Maar Betty had mijn moeder's ervaring nog niet. Gewapend met een warme kruik, flanellen pyjama, hoestdrank en asperines, verdween ze met Huib naar de slaapkamer.

Toen hij als een prins geïnstalleerd lag, vroeg hij om een extra kussen en de krant. Kort daarop wilde hij de handspiegel van Betty. Hij dacht dat hij witte stippen in zijn keel had. Hij had ze echter niet. Ik geloof dat het hem in zekere zin speet, want het spiegelbeeld scheen hem niet op te luchten. Ik kon niet nalaten me luchthartig over zijn verkoudheid uit te laten. Zijn martelaarschap lag er te dik bovenop.

Toen ik die nacht even naar de badkamer moest, zag ik een verfrommelde flanellen pyjama op een stoel liggen. Betty had zich dus toch tevergeefs uitgesloofd!

De volgende dag bleef Huib thuis van zijn werk. Hij had 98.8 en vond het onverantwoordelijk om naar zijn werk te gaan.

Betty had geen tijd meer voor mij. Huib eiste al haar aandacht op. Een dag eerder dan ik van plan was, ging ik naar huis terug.

I. P.

Vlak bij

Je hoeft niet altijd zendeling te worden
om in de dienst van onzen Heer te staan.
Was voor je zieke buurvrouw maar eens de borden,
dan heb je óók Gods wil gedaan.
Een koele dronk, om Christus' wil gegeven,
staat evengoed voor eeuwig opgeschreven,
als je de Geest maar leiden laat.
Wij moesten eens wat minder over Godsdienst práten,
maar in ons leven Christus laten zien —
thuis, in fabriek of werkplaats, langs de straten
en aan je maat waarmee je dient.
Gods Geest drijft uit tot in de vreemdste hoeken,
in Sydney, Kaapstad en in Akkersloot.
Je hoeft het niet altijd zo ver te zoeken —
vlak bij is vaak de grootste nood.
Wij zullen ons volkomen moeten buigen
en daar slechts gaan, waar Hij ons zenden zal.
Wij zullen dagelijks van Hem moeten getuigen,
in toga, schort of overall!

(Uit: Jeugd en Actie.)

Onder de SCHEMERLAMP

Beste Lezeressen,

Eerst zal ik degenen onder U, die me een briefje schreven, even bedanken. Het is leuk iets van U te horen en U krijgt antwoord hier onder de Schemerlamp, gegarandeerd! U weet het, dames, als U graag iets besproken wilt hebben in onze kring, aarzelt niet en grijpt naar de pen.

Maar we gaan nu gauw tot de orde over, want we hebben hier een brief van zeven kantjes. Natuurlijk kan ik hier onmogelijk de hele brief overnemen, daarom zijn alleen de hoofdpunten eruit gelicht. Bent U in het probleem geïnteresseerd, dan kunt U het beste dit nummer van C.C. bewaren, zódat U ook bij de volgende Schemerlamp nog weet, wat Rita schreef. Hier komt ze dan:

"We zijn pas enkele jaren in Canada, het eerste jaar in een plaats met gezinnen, die hier niet langer dan vijf jaar waren. Daar ging het best, wel preeklezen, maar we hadden de laatste radio-preken uit Holland en goede lezers. Toen gingen we verhuizen naar een old-timers gemeente en merkten we eigenlijk pas, wat emigreren betekent, niet maatschappelijk maar kerkelijk. Hier is slechts één dienst in de maand Hollands en verder precies, wat jij in je stukjes schreef.

Er moest geld komen voor een bepaald doel en daarom zei mijn man tegen een gemeentelid: waarom houden jullie geen bazaar? Wou jij kermis houden? werd er gevraagd. Toen was de beurt aan m'n man om stomverbaasd te staan. Een bazaar kwam er niet, wel een verkoopavond van de V.V., het moet alles zo ernstig mogelijk gaan. We zingen graag, daarom zijn we op het koor, maar ook daar is het allemaal zo droog als gort. U nam de bruiloft te Kana als voorbeeld, dat hebben wij ook al gedaan. Ze kijken je dan meelijdend aan. Het enige, dat je hoort, is: we zijn hier in Canada. Daarmee willen ze zeggen, wat in Holland kan, kan hier niet!

Mijn kinderen zijn ook nog op een Canadees koor, daar is het heel wat prettiger dan bij ons. Nu werd van het Canadese koor hun medewerking gevraagd voor een vrolijk stuk, zit niets geen kwaad in. Maar dadelijk was er critiek: hoe kun je daar nu als Christen aan mee doen? Er wordt hier nooit met de Canadezen meegewerkt. Eenmaal hebben we, ondanks tegenwerking, iets met Canadezen op touw gezet en het werd een groot succes. Dit is nu goed gegaan, maar over het algemeen moeten ze er niets van hebben, als je met iets nieuws komt.

☆

Door omstandigheden ben ik nog niet naar de V.V. geweest, maar nu hoop ik er een keer heen te gaan. Hoewel ik geloof, dat ik geen lid zal worden. Een vriendin van me is er n.l. twee maal geweest en het beviel haar slecht. Dominee is er voor de pauze en een hoofdstuk wordt samen behandeld. 't Mag in het Hollands, maar iedereen spreekt er Engels. Er zijn maar een tiental dames op en er zijn veel meer gezinnen. Nu kan ik niet begrijpen, Saskia, dat de ladies zich nooit eens afvragen of er ook iets niet in orde is met hun vereniging. 't Is heus niet zo, dat de andere dames er nooit geweest zijn, want verscheidene hebben het al geprobeerd.

Ze missen hier geheel de greep op de jeugd en mijn man heeft daar al meermalen voor gewaarschuwd. Wij mogen echt niet mopperen over onze kinderen, maar de kerk maakt het zo moeilijk. Ze gaan wel eens naar de show, maar vragen het altijd. In Holland had je de Chr. Filmactie, hier is niets. Ook toneel zijn ze op tegen, zelfs een vrolijke samenspraak mag niet. In het basement van onze kerk mag niet gerookt worden, met het gevolg dat, als er iets is van Young People, de jongelui uit de omtrek zeggen: we komen niet bij jullie, want je mag daar niet eens roken!

Als je hier ergens naar toe gaat, neem je je Hymnbook mee en je bent klaar. Op Zondagavond hebben we de jeugd bij ons thuis en dan is het hymns zingen. Nu ben ik van plan een paar andere boeken te kopen, want ze kennen ook niets anders. De meeste gemeenteleden zijn hier ruim dertig jaar en zo leven ze ook, kerkelijk dan. Ze zeggen: de na-oorlogse immigranten hebben de zonde hier gebracht. We hebben altijd in 't centrum van Holland gewoond maar toch zijn we, wat ze hier noemen, helemaal niet zo licht op de hand. We houden ervan mee te leven en mee te werken, maar heus, dat is hier onmogelijk. In Holland is er ook wel eens een moeilijkheid in de gemeente, zoals hier echter, dat hebben we nog nooit meegemaakt!

Met huisbezoek zei ik tegen onze dominee: wij raken hier nooit thuis in de gemeente, het is allemaal zo anders. En ik wist eigenlijk niet hoe het onder woorden te brengen. Daarom zou ik wel wensen, dat iedereen hier C.C. las, maar bij de meesten deugt het blad niet, het is te Hollands. Saskia, ik heb echt mijn hart eens uitgestort, het is soms zo moeilijk."

☆

Beste Rita, jouw uitvoerige brief heb ik met veel belangstelling gelezen en herlezen. Dat je wat langer op antwoord moest wachten, kwam alleen omdat we enkele punten eruit in October al behandelden en we houden van wat afwisseling. Bovendien raakt jouw brief een tere plek in onze samenleving, die we met de nodige voorzichtigheid moeten benaderen, de verhouding tussen old-timers en new-comers.

Ik ben me bewust, dat het hier gaat om iets in ons kerkelijk leven, dat misschien maar het liefste onder de dekmantel gestopt wordt. Niemand wordt daarmee echter geholpen en hoewel ik me niet voorstel je een weg uit de moeilijkheden te kunnen wijzen, misschien helpt het al wat als we de dingen op een rijtje zetten en ze daarna met een nuchter oog bekijken.

De oorzaak van het in het oog lopende verschil tussen oud en nieuw is niet ver te zoeken. Old-timers zijn immers de Nederlandse immigranten die voor of na de eerste wereldoorlog in Canada aankwamen, de christelijke levenswijze van hun eigen dagen in ere hielden en aan hun kinderen doorgaven.

De new-comers kwamen na de tweede wereldoorlog, toen er een storm door de harten en huizen in Holland gegaan was. De kerken van de reformatie, eerst een tamelijk besloten kring, waren ruw door elkaar geschud en stelden zich wijder open naar de buitenwereld. Vooral in de steden veranderde langzaam maar zeker de christelijke levenswijze, werd — als je het zo noemen wilt — moderner, ging met de tijd mee. Er was een snelle voortgang in de na-oorlogse jaren en als ik zo eens met pas aangekomen immigranten spreek, dan is er in de tijd, dat ik hier woon, nog heel wat uitbreiding van de werkzaamheden der kerk geweest. Denk aan het veelomvattende jeugdwerk, de geestelijke verzorging van zieken, militairen, studenten, zeevarenden enz., evangelisatie ook speciaal onder intellectuelen, arbeiders in de industrieën, schippers, de z.g. asfaltjeugd, de straatprediking en diensten voor buitenkerkelijken, de bureaux voor bijstand in gezins-moeilijkheden en ga zo maar door. Dingen, waaraan we hier nog niet denken kunnen en waarop we met recht jaloers moge zijn.

☆

De zusterkerken in Noord Amerika gingen intussen hun eigen weg en ik meen geen onwaarheid te verkondigen, als ik schrijf, dat ze (in elk geval in Canada) nog steeds meer naar binnen werken dan naar buiten. Daarbij komt, dat ze hier een soort minderwaardigheids-complex hebben als immigranten-kerk, waardoor hun leden te gauw in hun schulp kruipen tegenover de buitenwereld en andere kerken. Of.... is het soms geen minderwaardigheid, maar méérwaardigheid, waardoor ze zich op een eiland terugtrekken? Dit laatste zou verklaren, waarom er zo weinig samenwerking is met Canadese Christenen. Met genoegen denk ik nog altijd terug aan b.v. de inter-kerkelijke Kerstdiensten in Holland of de vroege Paasmorgens, waarop gelovigen van verschillende gezindten samen hun liederen zongen op de stadspleinen, vrolijk begeleid door het corps van het Leger des Heils. Was het niet machtig? Waar vind je hier een dergelijke samenwerking?

Nu moet niemand me aan boord komen met het argument: zoiets kan wel in Holland, maar niet in Canada, want dat is een argument, dat geen steek houdt. De taalbarrière kan bij evangelisatie voorlopig nog een belemmering vormen, maar behoeft ons toch niet volkomen te isoleren? Trouwens, in old-timers gemeenten bestaat deze belemmering niet. Het is alleen, dat er van onze kant nog maar weinig moeite gedaan wordt om naar buiten te treden.

Als er gezegd wordt: "Wij, Calvinisten, hebben een roeping tegenover de inwoners van dit land!", dan zit iedereen, oud en nieuw, instemmend te knikken. Maar hoe gaat het in de praktijk? Zeker, er zijn Goddank gemeenten, waar hard gewerkt wordt op dit gebied. Maar er zijn ook vele gemeenten zoals die van Rita, waar men zich verschuilt achter de kerkmuren en geen hand uitsteekt nar de mensen in de omgeving. Heeft men er wel eens over nagedacht, hoe schuldig dit zelfgekozen isolement maakt tegenover de Heer der Kerk en het Canadese volk?

Kosten noch moeiten werden door onze mensen gespaard om in het bezit te komen van een eigen kerkgebouw. Maar dan staat zo'n kerk daar, midden in dorp of streek, en de bevolking merkt niet eens, dàt zij er staat. Bij elke dienst gaan de deuren dicht achter het laatste gemeentelid, een besloten gemeenschap.... Geen wonder, dat anderen dan spreken over "the Dutch church". Is dat ons licht op een kandelaar zetten? Die beslotenheid kan zo benauwd maken.

Wij hebben een Woord voor de wereld. Daarom moeten wij zoveel mogelijk met Canadezen samenwerken bij bijzondere gelegenheden. Daarom moeten onze gemeenten b.v. op Christelijke feestdagen diensten houden, die speciaal gericht zijn op buitenkerkelijken, waar mogelijk in samenwerking met andere kerken de blijde boodschap in simpele vorm gebracht wordt. Bij de mensen in de omgeving moet het misverstand weggenomen worden, als zou die kerk er enkel voor Hollanders en hun nageslacht zijn. Zij moeten weten, dat de deuren open staan voor iedereen. Een kerk met dichte deuren ontaardt in een club, zij verzaakt haar roeping!

Als we zo eens begonnen met meer naar buiten uit te treden, dan zou ook het evangelisatie-werk nu en in de toekomst beter gaan, want dan zouden we meer contact hebben met de omwonende bevolking. Ik geloof, dat dit isolement een euvel is, waaraan niet alleen Rita, maar vele anderen met haar zich bezeren.

De volgende maal hopen we verder te gaan, lezeressen. So long en de hartelijke groeten van

Uw SASKIA.

De verzekering van Dirk Berkeman

KORT VERHAAL DOOR BILL ENGELAGE

Traag kroop de schriele gestalte van de oude Dirk Berkeman door de bijna onafzienbaar lange rijen uien, die als groene linialen evenwijdig over het vlakke Marsh-land lagen.

Geroutineerd trokken duim en wijsvinger het opkomende onkruid weg, dat zich brutaal nestelde tussen de jonge plantjes.

De eentonige, secure bezigheid eiste vooral in het begin vakmanschap en een zekere dosis geduld, omdat de tere stengeltjes bij harde aanraking beschadigden en knakten.

Het beroep verstond Dirk volkomen, maar het gevraagde geduld verloor hij zo af en toe. Eigenlijk geen wonder, als men wist, dat hij weken aaneen op zijn pijndoende knieën over het uitgestrekte land laveerde, terwijl een verzengend zonnetje zijn gebogen rug gaar stoofde.

Ook nu speelde de ondragelijke hitte hem parten. Moeizaam rees de oude man overeind, rechtte de smalle rug en strekte de stijf-geworden benen.

"Even uitblazen" dacht de groentekweker.

Puffend beende hij naar de dichtstbijzijnde droge sloot, gleed er voorzichtig in en leunde behagelijk tegen de schuin-afgestoken wallekant.

Na een ogenblik rust stak hij een verse pijp op, genoot van de geurige tabak en volgde de slierten blauwige rook, die opstegen in een heldere hemel. Toen dwaalden de grijze ogen over het frisse groen op het veld. Even later keurde hij met strenge blik de kaarsrechte sloten, die als diepe voren het land omlijnden en scheiding brachten tussen de verschillende soorten verbouwde vruchten.

Al gauw echter gingen zijn gedachten terug naar het halsstarrige onkruid, dat hier in Canada al even weelderig tierde als in Nederland. Deze ontdekking deed hem weer aan het werk gaan.

Zelfs in Canada groeiden de begeerlijke dollars niemand op de rug, al dachten sommige van zijn familieleden in Holland dat ook.

Toch beweerden "old timers" hier, dat het de ouwe Berkeman wel naar de vleze ging. Men doelde heimelijk op zijn "Bank Account", dat gestadig in waarde toenam.

De gemoedelijke Canadezen prezen zijn werklust en vleiden zijn kennis van het Engels ofschoon Dirk hun taal erg mishandelde. Soms benijdde Berkeman zijn buurman Johannes de Hoog, die behalve allerlei dure verzekeringen ook veel lef verhandelde, en menigeen verbaasde met zijn onberispelijke uitspraak van het Engels.

Dirk kon zich boosmaken, omdat Johannes zo'n talenknobbel bezat, terwijl hij zélf het niet verder bracht dan enkele weldoordachte zinnetjes en dan nog haperend.

Met meer kracht dan nodig en wenselijk was, wiedde hij verder.

Toch dacht hij over dit onderwerp door. Hij vroeg zich beschaamd af, wat hij eigenlijk van de vreemde taal kende.

Och ja, hij spelde de courant aardig. En anders illustreerden de foto's het onbegrepen woord wel. Natuurlijk verstond hij de dominee. Je kon de Bijbelse verhalen wel dromen en je wist al spoedig waar Zijne Eerwaarde over preekte. De moeilijke woorden die hij meende te moeten gebruiken, nam je op de koop toe.

Doch de enkele keer dat ouwe Dirk met zijn Engels schutterde, was als een Canadees om een praatje verlegen zat. Meestal spraken ze over zijn puikuitziende farm en strooide Berkeman met zijn opgedane vakwoorden. "Onions", als hij de uien bedoelde. "Carrots", omdat hij die ook verbouwde. "Potatoes", als hij met een breed gebaar naar de prachtige stand van de aardappelen wees.

"Yes sir" . . . in je beroep redeneerde je voor de vuist weg.

Een beetje opgeruimder nu, dacht hij dat tenslotte ieder vogeltje zong zoals het gebekt was. De een lawaaide met vreemde talen en de ander begroette juichend braakliggend land.

Rijk werden ze echter geen van tweeën. Maar diep in hun harten geloofden ze nog steeds aan het sprookje van de avonturier, die in verre, vreemde landen zo erg gemakkelijk schatten vergaarde.

Wanneer Johannes kwam buurten, werd zo'n gekoesterd romantisch verhaal nog wel eens opgerakeld, die ze in vroeger jaren als jongens in de boeken verslonden.

Wie had toen kunnen denken, dat Johannes de Hoog en Dirk Berkeman naar Canada zouden emigreren? En dat ze daar wéér naast elkaar zouden wonen?

Ten dele waren hun plannen uitgekomen. Het toen voornaamste ideaal bleef tot nog toe een onvervulde droom.

Een droom, waar ze toch alle dagen aan dachten en waarvan ze in alle stilte hoopten, dat deze nog eens werkelijkheid zou worden. Al wilden ze het voor elkaar niet weten, toch taalden ze heimelijk naar de rijkdommen in het verschiet.

* * *

Een wrang glimlachje plooide zich om zijn lippen. Goedbeschouwd waren ze door de jaren heen weinig wijzer geworden wat aardse begeerlijkheden betrof. Als je bemerkte hoe de mensen soms hun doel bereikten, kwam je tot de ontstellende conclusie, dat het geld hen te pakken had, inplaats van andersom.

Ja, ja . . .

Ouwe Dirk zuchtte.

In Canada zondigde men evengoed als ergens anders ter wereld. Hij rekende maar bij zich zelf af.

Kende Johannes de Hoog geen slechte dagen in zijn overigens florerende zaken?

En had ouwe Dirk dan niet inwendig pret? Die Johannes ook met zijn parate eigenwijsheid.

Juist in zulke dagen zwalkte De Hoog om het huis van zijn vriend Dirk Berkeman en meende hij de tijd aangebroken deze van zo'n onmisbaar papier te moeten voorzien. In onvervalst Gronings ging hij Dirk te lijf.

> *Nee, nee, Dirk hoefde het heus niet om hém te doen. Johannes verdiende er toch bijna niets aan. Maar jonge, Dirk, je moet toch ook om je ouwe dag denken.*

Ja, ja, Johannes kon het netjes uit de doeken doen. Daar lag het niet aan. Doch Berkeman liet zich op geen enkele wijze verleiden. Hij had géén levensverzekering nodig om de eenvoudige reden, dat zijn "Bank-Account" zulks overbodig maakte. En dingen, die niet strikt nodig waren in het leven van ouwe Dirk Berkenman, deed hij ook niet. Johannes kon erg mooi praten, maar hier klopte hij aan dovemansoren. Opnieuw faalde hij in zijn verkoopkracht, terwijl de nood op het hoogst was.

En soms . . . begreep de ouwe Dirk zijn vriend helemaal niet. Hij dacht aan vorig jaar, toen ziin buurman totaal aan de grond zat. Natuurlijk had Dirk hem geholpen. O ja. Dirk kon het geld wel een poosje missen.

Maar over het begrip tijd, scheen Johannes er een ruime gedachten op na te houden.

Och nee, Dirk had de geleende dollars nu niet direct nodig, maar het gaf toch te denken, dat Johannes een maand later een televisie-toestel in zijn huis installeerde.

(Slot volgt.)

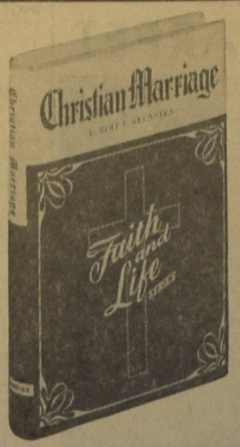

Wat anderen zeggen over Rev. Veenstra's boek "CHRISTIAN MARRIAGE":

"Een kerngezond boek". Rev. G. Van Dooren in Can. Ref. Magazine.
"This is a splendid book". Rev. A. H. Hoek in the "Church Herald".
"This reviewer was particularly struck by the open way in which Veenstra deals with the great biblical institution of marriage".
Walter R. Martin in "Eternity".

"Wij bevelen dit boek hartelijk aan, omdat wij weten dat het in een grote behoefte voorziet".
W. R. Rang in "Church and Nation".

GEBONDEN $ 2.90

Guardian Publishing Company Ltd.

BOX 34 STATION B HAMILTON, ONT.

Ook verkrijgbaar bij Uw boekhandelaar.

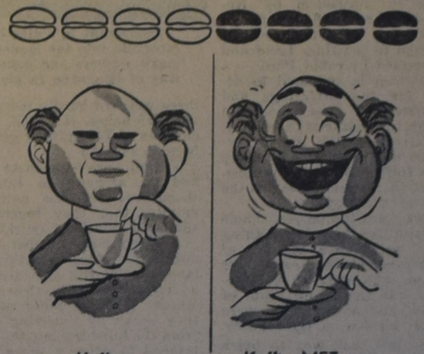

Koffie

Koffie MET Buisman's Aroma

BUISMAN's AROMA

maakt het hele verschil

• *Ook bij soluble koffie doet een beetje BUISMAN's Aroma wonderen.*

Vraag Uw winkelier of schrijf voor adressen aan:
CANADIAN BUISMAN CO. LTD. • 221 HALL-BUILDING
789 WEST PENDER STREET • VANCOUVER I-B.C.

PASEN de allerprettigste tijd **IN HOLLAND**

Komt aan boord van Amerika's nieuwste ontwerp in drijvende luxe

S.S. ATLANTIC

op een van haar feestelijke uitvaarten:

7 MAART — arriveert in Europa voor een Paasvacantie, ziet Uw vaderland in al zijn lenteglorie.

26 MAART — voor een nieuw evenement in Uw leven, brengt Uw Pasen door op de hoge zeeën in de luxueuse sfeer van een exclusief hotel — geniet van de traditionele paasgerechten.

DIRECTE ZEVENDAAGSE DIENST VAN NEW YORK naar AMSTERDAM

S.S. ATLANTIC loopt Zeebrugge aan op haar vaarten naar het Westen.

Toeristenklasse Tarieven vanaf $191.50

- Meer dan 95% toeristenklasse accomodatie
- Elke hut heeft een aparte douche en toilet
- Voortreffelijke American-Continental keuken
- Geheel air-conditioned

Gaat naar Uw reisbureau of naar

AMERICAN BANNER LINES
181 Bay St., Toronto - EM. 3-4306

Stoer en sterk, gevoed met

LIGA

Krachtige Kost voor het Kind!

LIGA! Let op de èchte!

THE MERCANTILE BANK OF CANADA

Geaffilieerd met de **Nationale Handelsbank N.V.**, Amsterdam

★

GELD UIT NEDERLAND

Kunt U *vlug* en *gemakkelijk* laten overmaken door onze tussenkomst.

Wij verstrekken U gaarne inlichtingen met betrekking tot de mogelijkheid tot overmaking van fondsen die U nog in Nederland heeft.

Stel U daarom met ons in verbinding op een der onderstaande adressen:

THE MERCANTILE BANK OF CANADA

210 Bay Street — TORONTO, Ont. — Tel. EM 2-2551

MONTREAL, QUE. 495 Victoria Square Tel. UN 6-7802

VANCOUVER, B.C. 540 Burrard St. Tel. TA 8411

BOEKT UW PASSAGE

ook voor S.S. ATLANTIC van AMERICAN BANNER LINES en de K.L.M. bij

KOOPS TRAVEL SERVICE

HET GROOTSTE NEDERLANDSE REISBUREAU IN CANADA

Postbox 176 - Shopping Centre - BURLINGTON, ONT.
Tel.: NE 4-1813 (dag en nacht). Donderd. en Vrijdag open tot 9 u.

Uw AMERICAN BANNER LINES vertegenwoordiger is ADRIAAN LIMBERTIE van

DONWAY TRAVEL AGENCIES

Don Mills Shopping Centre, Don Mills (Toronto) - HI 4-8467 (na 6 uur: HI 4-8280)

WIJ KOMEN BIJ U THUIS UW REIS BESPREKEN.

OPERATION: FLYING CARPET

By CLAUDE SALVY

One day in 1948, an American transport 'plane touched down in Aden. A crowd of people were waiting to board it: men, women, children, all terribly thin and ragged. Many of them could neither read nor write, and not only had one of them ever seen an earoplane, but most of them had never owned a chair let alone a bed.

The most amazing transfer of population, known as "Operation Flying Carpet", was about to begin. It involved the transport of 48,500 Yemenite Jews, in 408 flights, from a transit camp in Aden to Israel.

These Yemenite Jews have a strange history. They are said to be the descendants of Jews who emigrated to the Yemen after the destruction of the first temple in Jerusalem by Nebuchadnezzar in 586 B.C. Later, so the story goes, they refused to return to the Holy Land and were cursed by rabbi Ezra — a curse which is supposed to account for the sufferings and persecutions they endured through the centuries; similarly, the arrival of the giant Skymasters was considered by many as the fulfilment of the prophecy that they would leave "on the wings of the eagle."

These were the people, simple and primitive, knowing nothing of the world save the life of their tribes and the rites of their religion, who were to be integrated into the young State of Israel — and, at first, they were a heavy burden on the country.

The first task was to teach them the ABC of modern living including elementary rules of hygiene. Running water and the use of soap were unknown to most of them, and some had never slept in a proper bed with sheets. Next, the young people, who would become the active members of the community, had to be trained and educated. Some were sent to agricultural settlements, others to training centres.

The women, who had been treated almost as outcasts in the old tribal society were given special attention. Centuries of ignorance and prejudice had to be overcome, they had to learn how to run a modern home and how to care for their children, many of whom at the age of three weighed hardly more than newborn babes. (In 1956, 34,000 children of Yemenite origin were born in Israel.)

Immigrant in Palestine, this Jew from Yemen is trying to integrate into the modern world. As a craftsman, he learns to make slippers and bags, but he also has to learn the modern way of life, even in his marriage. (Photo Jacques Decaux.)

Yet all were so keen to learn, and so anxious to integrate themselves into the new community, that they became assimilated relatively quickly.

A fairly large number of immigrants decided to settle on the land, considering agriculture as an improvement in their social status. Like the other settlers, they began by removing stones from the hillsides, but they soon learned to drive a plough, and then a tractor.

Others preferred to remain craftsmen, and special centres have been created for them where their traditional skills of leather work and, especially, silver work are being put to good use. They learn to make slippers, bags, jewelry and other objects which can be sold in the shops.

As for the teen-agers, many are sent to technical schools where, in addition to a general education, they are given professional training in a number of trades, from chicken-farming and dairy work, to weaving, embroidery and ceramics. One boy may become a farmer, another a watchmaker, a third a school teacher.

In fact all trades and professions are now represented in the Yemenite community of Israel: some already hold high positions in the civil service and the army, while others are contributing to the development of the country's cultural life. There are writers, like Mordekai Tabid, who has just published his third book; a young doctor, Yossef Kadmon, trained in Jerusalem and Switzerland, and who is the first Yemenite Jew to enter the medical profession; the philologist Yitzhak Chabtiel, member of the Hebrew Language Academy; the actor Saadia Damari and his company of players; Sarah Levy, director of 'Inbal', a company of Yemenite dancers; and the folklore expert Yona Amir.

Many of them still practise the patriarchal customs and rites of their tribes. But increasingly marriages are now taking place between Yemenites and Jews of other origins — the son of the Israeli Minister of Foreign Affairs, Mrs. Golda Meir, is married to a Yemenite girl, for instance.

So, slowly but surely these tribes, whose evolution seemed to have been arrested centuries ago, are fitting themselves into the life of a modern community.

(UNESCO)

INGEZONDEN:

Waarom emigreer je?

Wat een vraag! Duizend en één redenen zijn er, de één al duidelijker dan de ander.

Denk maar eens aan het overbevolkte Nederland, dat geen voldoen vooruitzichten aan de kinderen meer biedt, aan de woningnood, aan de mogelijkheden die Canada biedt, aan, aan . . . ja waar niet aan!

En toch — hoewel mijn emigratie op heel goede motieven is gegrond —, toch vraag ik me vaak af of al die overwegingen eigenlijk wel de doorslag hebben gegeven tot de grote stap.

"Maar waarom dan wel?" komt de vraag, "waarom zijn we dan geemigreerd".

Vaak heb ik die vraag overdacht.

Daar geef ik me een goed betaalde betrekking in Nederland prijs, reis met vrouw en kinderen naar een nieuw land met een ongewisse toekomst voor me en kom uiteindelijk beduusd en bedrukt in Vistoria aan.

Ik loop stad en land af om aan de slag te komen en vind, na vele probeersels, m'n eerste vaste werkperiode, als ordely, in een ziekenhuis.

Waarom héb ik het gedaan?

Waarom?

Ik heb avonddienst en de afdeling is stil na het bezoekuur. De patiënten zijn moegepraat en moegelachen.

Sommigen zijn moegeleden.

Het belooft een rustige avond voor me te worden.

Ik drentel van de ene kamer in de andere en laat een waakzaam oog over mijn zieken gaan.

Kamer 28 lijkt ogenschijnlijk rustig, maar toch stap ik even naar een patiënt, die wat onrustig heen een weer draait.

Als ze erg ziek zijn is het moeilijk om de juiste bewoordingen te vinden om te troosten en tot rust te brengen. Het Engels is dan nog lastiger dan gewoon.

"Ik ben dood", zegt de oude, zieke man tegen me.

"Nee hoor", antwoord ik verbaasd, "je gaat maar gauw slapen".

"Ik ben dood" herhaalt hij koppig, "er is iets dat mij van sterven weerhoudt".

Weer tracht ik hem te sussen en vraag hem dan, of hij weet wie ik ben.

Misschien, zo redeneer ik, zal hij door mijn witte kleding wel tot de conclusie komen in een ziekenhuis te zijn.

Hij kijkt me met een onzekere peilende blik aan "Bent U God"? vraagt hij.

Een beetje beduusd antwoord ik ontkennend.

"Bent U dan misschien . . . de duivel?" probeert hij weer.

Dat gaat me toch te ver en ik vertel hem dan waar hij is en dat ik een doodgewoon menselijk wezen ben. Na mijn ronde loop ik even bij de dienstdoende nurse aan en vertel haar lachend mijn bevindingen.

Ze lacht ook, maar zegt er bij, dat die patiënt zéér ziek is en waarschijnlijk in korte tijd zal sterven.

Dat verandert de zaak en wanneer ik mijn volgende ronde maak blijf ik weer bij hem staan.

Hij slaapt onrustig en zijn ademhaling gaat onregelmatig.

Plotseling slaat hij zijn ogen op, kijkt me diep ongelukkig en verlaten aan en vraagt "Who loves me?"

Op dat moment voel ik het contact en geef het enige antwoord: *Jesus Christ.*

Het klinkt in me als een belijdenis.

Zijn gezicht verheldert en zijn ogen gaan voor een ogenblik glanzen.

Hij herhaalt mijn antwoord "Jesus Christ", en vervolgt dan fluisterend: "Yes, He loves me. O, yes I love Jesus Christ. I love Him! I love Him!"

En voor hij terugvalt in een doodscoma, dat 2 dagen zal duren, zegent hij mij.

Som me nog eens al die redenen op, waarom een mens emigreert naar Canada, Australië, Nieuw Zeeland of waar ook ter wereld!

Niet waar?

Jan W. van Doesburg

NEVADA WOL

WOL VAN KLASSE

Meer meters per knot, door Neveda's Twist Balance

IMPORT

JAN KOK

5250 YONGE

Willowdale, Ont.

Mr. Van Hattum Consul-Generaal te Toronto

Naar wij vernemen is binnenkort de benoeming te verwachten van Mr. J. W. A. Van Hattum tot Consul Generaal der Nederlanden te Toronto, Ont.

Mr. Van Hattum, die geboren is in 1899, is thans sinds 1956 Consul Generaal der Nederlanden te Dusseldorp, Duitsland. Hij bezocht het gymnasium te Alkmaar, studeerde rechten te Utrecht en werkte daarna jarenlang op de gemeentesecretarie te Enschede. In de jaren 1945 en '46 was hij waarnemend burgemeester van Enschede, waarna hij in de buitenlandse dienst kwam als Consul te Johannesburg, Zuid-Afrika. Van 1950 tot 1956 was hij Nederlands Consul te New York, U.S.A.

Order nu Uw

Yearbook 1959

dan is het direct na verschijnen in Uw bezit. - $ 1.25.

Trilogie Gulbranssen, in 3 prachtbanden $ 9.45

Moeder Ditta, en Het leven gaat verder, van A. M. de Moor—Ringnalda, in kunstleerbanden, samen $ 3.50

H. J. Hegger, Mijn weg naar het licht $ 2.55

— Moeder ik klaag U aan $ 1.95

Medische W.P., in 2 banden $ 18.—

SUK'S BOOKHOUSE

47 North St., St. Catharines, Ont.

Phone MU 4-2035

Gaat U naar Holland?

Reis per Holland-Amerika Lijn

Famous for Service

J. VANDER VLIET

304 Dundas St. W. - Telef. 4641

TRENTON, ONT.

DAN blijft borg voor prima service en kwaliteit

DAN DE WAAL DIAMONDS

Jewellery - Watches - Clocks

402 Adelaide St. (hoek Dundas), London, Ont.

Tel. GE. 8-9212 - GE. 2-9045

WHITE ELECTRIC

34 Talbot Street — Telef. 289

AYLMER, Ont.

Radio's, Koelkasten, Fornuizen, Wasmachines, Lampen

Alle reparaties — Inruilen

BEKEND-MAKING

Vraagt bij Uw boekhandel voor het boek van H.K.H. PRINSES WILHELMINA

Eenzaam maar niet alleen

DE PRIJS VOOR CANADA IS VASTGESTELD OP

$ 5.45

Netherlands Book Import Co.

Alleenvertegenwoordiger voor Canada.

Adverteert in C. C.

NEEMT GEEN VERGIF

d-ch de onschad. Florageneeskruiden. Reeds 33 jaren succes op succes, ook daar waar men uitgedokterd was.

Naar Canada uitsluitend volle 9 maands kuren à $ 15.— bij vooruitbetaling.

Brochure en inlichtingen gratis. Meldt ons Uw ziekte en klachten uitvoerig.

Kruidenhuis "FLORA"

Westersingel 40, GRONINGEN, Ned.

Verlaagde Prijzen

Hollandse Scheurkalenders

Maranatha, Honigdroppels, Filippus, Kruimkens van 's Heeren Tafel, Gezelle Meerburg.

$ 1.—

of 2 voor $ 1.50

Daily Manna Calendar $ 1.50

Bestel nu Uw

JAARBOEK

$ 2.25

(Alle prijzen zijn "postpaid")

Van Delft's Bookhouse

223 Hess St. S., Hamilton, Ont.

BETROUWBARE USED CARS

Alle merken

ALBERT HARTHOLT

Chevrolet-Oldsmobile

WESTON MOTORS LTD.

Tel. CH 1-5231

14 MAIN ST. N - WESTON, Ont.

ATTENTION! ATTENTION!

C.L.A.C. members and non-members,

Propaganda meeting of the C.L.A.C.

March 20, 1959, in the basement of the Christan Reformed Church in BRAMPTON, at 8 o'clock P.M.

Guest speaker for this evening: Mr. GRITTER, Sec. of the C.L.A.C. in the U.S.A.

Also present will be: Mr. G. van der Zande of Sarnia, Ont.

Friends do not let this evening go.

Ladies are also welcome. COME ALL.

Board of Local 15, Brampton.

Een boek van Dr. Paul G. Schrotenboer:

(waarvan de 2e druk reeds is besteld)

"Faith and Its Problems"

(Een boek voor ons allen, maar vooral voor onze jeugd EN ZIJ DIE BELIJDENIS van hun geloof afleggen.)

INHOUD:

1. What Is Faith?
2. Faith and Doctrine
3. Faith and the Bible
4. Faith and Jesus Christ
5. Faith and the Church
6. Faith and Confession
7. Faith, Counterfeit or Certified?
8. Faith that Saves the Soul

$1.65

Een prachtig gebonden boek.

PRO REGE PUBLISHING CO., 7 Lippincott Street E., Weston, Ontario, Canada

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen te Grand Rapids, Mich. (Lee St.) Rev. T. C. Van Kooten te Hamilton, Ont.

Beroepen te Simcoe, Ont. Rev. Harold Hollander te Orangeville—Alliston, Ont.

Bedankt voor Wellandport, Ont. Rev. A. W. Schaafsma te Bowmanville, Ont.

Bedankt voor Acton, Ont. Rev. G. J. Hoytema van Clinton, Ont.

Aangenomen naar Burlington, Ont. Rev. A. W. Schaafsma te Bowmanville, Ont.

CALVIJN HERDENKING

TORONTO. - De Second Chr. Ref. Church van Toronto hield op Maandagavond 23 Febr. een gemeentevergadering. Rev. H. Venema leidde de vergadering. Dr. L. Praamsma van East Toronto sprak voor ons over "Leven en werk van Calvijn". Wij zijn hier vanavond niet samengekomen om aan mensverheerlijking te doen, zo zei spreker, maar om te zien hoe God mensen gebruikt heeft om het volle licht van Zijn Woord weer te doen schijnen in Zijn kerk.

Beginnende bij Calvijn als student te Parijs, vanwaar hij moest vluchten omdat hij durfde wijzen op grote dwalingen in de kerk, leidde spr. ons met hem op zijn vlucht door verschillende landen, tot hij, aanvankelijk tegen zijn wil, zich te Geneve vestigde.

In korte doch duidelijke trekken gaf spr. een overzicht van het leven en werk van de grote reformator, zijn strijd tegen de dwalingen, het instellen van een geordend kerkelijk leven, het instellen van de ambten, van de kerkelijke tucht en het vasthouden daaraan ook tegenover zijn naaste vrienden, zijn correspondentie met hooggeplaatste personen in alle landen van Europa, en zijn geschriften die nog steeds tot het beste studiemateriaal voor ons behoren, enz.

Het was goed deze Calvijn-kenner bij uitnemendheid te horen. Het was niet alleen informatief, doch ook zeer instructief. We zouden wel wensen dat al onze gemeenten in Canada het voorrecht van zulk een avond konden hebben. Tijdes een koffie-pauze kregen wij gelegenheid om nader met elkander kennis te maken. Daarna werden verschillende vragen gesteld welke door Dr. Praamsma zo ruim mogelijk beantwoord werden.

Tot slot zegde onze jonge br. Jack v. d. Veen een zestal Negro spirituals (wat kan hij die zeggen!). Er werd veel gezongen.

Nadat Dr. Praamsma ons was voorgegaan in dankgebed werd de vergadering gesloten. De opkomst was goed.

Weston. A. Verhoog.

Schoolnieuws

De Woodstock Christian School Society vergaderde op 19 Februari in de Christian Reformed Church o.l.v. Mr. Luth.

Mr. W. R. Rang, hoofd van de christelijke school te Strathroy, hield een toespraak over een gedeelte uit Deuteronomium 6. Hij bepaalde zich hoofdzakelijk bij de woorden: "Gij zult daarvan spreken en zult het Uw kinderen inprenten." De boeiende rede werd met grote aandacht gevolgd. Enkele vragen werden nog door spreker beantwoord. De voorzitter was de tolk der vergadering, toen hij spreker hartelijk dankte voor zijn gloedvolle rede.

Na een korte pauze, werd als bestuurslid gekozen E. W. Renkema. Het bestuur deelde bij monde van de penningmeester mede dat $ 23,000 in kas was. Het bestuursvoorstel om gezamenlijk nog vijftienduizend bij elkaar te brengen tegen 1 September, vond algemene instemming. Het aantal kinderen hetwelk reeds is opgegeven, is vijf en tachtig. Doel is om met drie leerkrachten te starten.

Na de gebruikelijke rondvraag, sloot op verzoek van de voorzitter Mr. K. Streutker met dank aan God.

B. Z.

Evangelisatie Rally

HAMILTON — In de Mt. Hamilton Christian Reformed Church werd Vrijdag 27 Februari een Evangelisatie Rally gehouden onder leiding van Mr. P. Zwart. Er was veel belangstelling. Het programma bestond uit samenzang, declamatie, solozang, orgelspel en een kleurenfilm over de Evangelisatiecampagne van het Billy Graham team in London, Engl. "Souls in Conflict", waarvan grote inspiratie uitging. Organist G. Van Eyk en pianist Edward Zwart begeleidden gezamenlijk de opgewekte en verheffende samenzang. Miss Margaret Lunshof zong als soliste enkele gevoelvolle evangelische liederen en ook het evangelisatiekoor van de plaatselijke kerk zong o.l.v. Bill Roepman verschillende hymns. Het was een fijne avond.

Over geheel

ONTARIO

komt U ze tegen, de geel witte

HOLLLANDIA delivery trucks.

☆

Met de regelmaat van een klok brengen

ze Uw leveranciers verse voorraden koekjes,

ontbijtkoek en roggebrood.

☆

HOLLANDIA BAKERIES

MT. BRYDGES

Onze naam is Uw garantie voor eerste klas producten

KORT NIEUWS • CHURCH LIFE

Men vindt het wel wat vreemd dat paus John XXIII van plan is de protestanten uit te nodigen tot het oecumenisch concilie, daar de overleden kardinaal Stritch aan de Rooms-Katholieken zelfs verbood om enkel als waarnemers de vergadering van de Wereldraad der Kerken te Evanston bij te wonen. Te Amsterdam in 1948 waren er wel Rooms-Katholieke waarnemers aanwezig, en men verwacht dat de Rooms-Katholieken ook op de volgende vergadering te Ceylon in 1961 weer aanwezig zullen zijn.

———

Men heeft eens nagegaan welke godsdienst de leden van het Amerikaanse Congres zijn toegedaan, en wat bleek? 103 Rooms-Katholieken, 99 Methodisten, 67 Presbyterians, 64 Baptists, 63 Episcapalians, 13 Jews, 1 Sikh, terwijl 5 opgaven tot geen enkele kerk te behoren.

———

Kortgeleden werd er een conferentie gehouden van de Canadian Council of Churches voor "overseas missions", en de nadruk werd gelegd op het grote belang van de zending, om de boodschap van "Christ's Lordship" over het gehele leven aan de wereld te brengen, aldus Rev. Charles W. Forman, Yale University theology professor.

———

The United Church of Canada zal een Theologische School beginnen in Accra, Ghana, Africa, de kosten zijn $ 70,000, waarvan reeds $ 42,000 door de plaatselijke kerken is toegezegd.

———

Er zijn plannen gemaakt voor een interkerkelijke universiteit in Noord Ontario te Sudbury. Er is een vereniging voor dit doel opgericht en reeds meer dan 1500 personen zijn lid geworden door $ 1.— te betalen. Een "campaign" zal worden gehouden door alle protestantse kerken onder hun eigen leden, als onderdelen van de "general drive".

———

Een verzoek van de Rooms-Katholieke Kerk, om de godsdienstige opvoeding een plaats te geven te midden van de leervakken der openbare school, werd door de Cubaanse minister voor opvoeding verworpen.

———

De hoeveelheid bijbels die het Bijbelhuis van het Brits en Buitenlands Bijbelgenootschap te London dagelijks verlaten, weegt zo'n zes ton. Als bijzonderheid wordt vermeldt dat onlangs 200 Armeense Bijbels verzonden werden naar een adres in Sovjet Armenië. Men was erg blij aan dit bijzondere verzoek te kunnen voldoen.

Rev. J. Van Harmelen.

THE ASSOCIATION FOR CHRISTIAN EDUCATION ST. CATHARINES
Vraagt
inschrijvingen
voor de te bouwen 6 klas school.
Inlichtingen, tekening en bestek verkrijgbaar bij H. Van Rooyen, 305 Scott Street, St. Catharines. Phone MU 5-8586.

Wanted:
YOUNG SINGLE MAN FOR DAIRY FARM
experienced in operating milkers, also general farm work. 2½ miles from city limits. Good home, close to Churches. Wages $130.— per month. Duties to start March 10th. R. G. Bond, Galt, R.R. no. 6. Phone 4355 W 2 Galt. Board included.

Wanted April 1st for Garden work in Holland Marsh
SINGLE MAN
Room and board available. Write to T. R. Visser, Edward Ave., R.R. 2, Newmarket, Ont. Tel. Bradford PR 5-3603.

Wie helpt groot gezin van 8 kinderen, oudste 21 jaar, aan goede
DAIRY FARM,
koeien, machinerieën, voor niet te hoog downpayment? Eigenaar heeft zelf 6 à 7 duizend dollar. Liefst bij Kerk en School. Brieven onder no. 1193 c/o Calvinist-Contact, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Te huur:
50 ACRES BOERDERIJ
in Brampton. Vlak bij de Chr. School. Te aanvaarden April 1, 1959. Gerrit Broos, 99 Centre Ave., Willowdale. Phone: BA 5-5139.

DUTCH BOOKSTORE
H. VAN PELT
5 Hiawatha St., - ST. THOMAS
Voor het Hollandse boek zijn wij het
VOORDELIGSTE ADRES
Vraagt onze lijsten!

"HET KRUIDENHUIS"
W. T. Bijlsma & Zoon,
Nieuwmarkt 24,
Amsterdam
Sedert 1916 speciaal adres voor geneeskrachtige kruiden.
Na opgave van Uw klachten zullen wij U gaarne de benodigde kruiden doen toekomen. Onze samenstellingen zijn volkomen onschadelijk.
Reeds vele jaren leveren wij al aan emigranten.
Referenties op aanvraag.
Prijs per pak, voldoende voor 2 maanden, incl. portokosten: $ 3.—; voor 6 maanden $ 6.—.

MAN EN VROUW
voor en in het huwelijk,
van Prof. Dr. A. C. Drogendijk
is weer verkrijgbaar. Zo juist de **7e herziene druk** ontvangen. Dit boek is een betrouwbare en onmisbare gids voor het sexuele leven. Order nog heden bij ons en wij zenden het U omgaand toe.
VANDERIET'S BOOKSTORE
215 Main St. N., Toronto 15
Tel. CH 1-3309

KOOP BIJ ONZE ADVERTEERDERS

KENT U ZE NOG?
De bekende gezellige HOLLANDSE SCHEMERLAMPEN

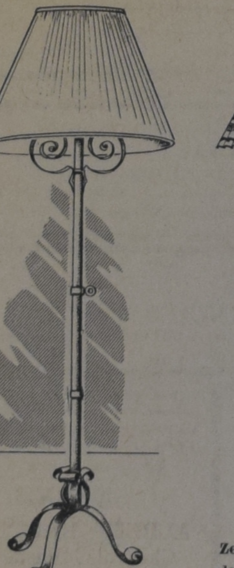

Prachtige smeedijzeren lamp met verstelbare voet. Bijpassende kap in fijne tinten. Creme, lichtgrijs of wit met moderne streep of figuurtjes.

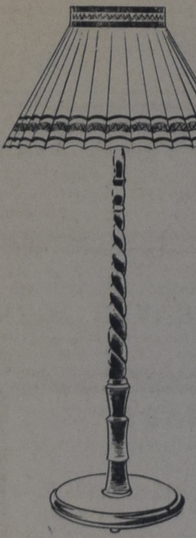

Zeer mooie schemerlamp met de vanouds bekende rok-kap. Zware, gedraaide houten voet. Kap komt in licht-creme met prachtig afgewerkte randen in terra, donkerrood of groen. Dit is een lamp die zeer rijk aandoet.

DE BOER'S
F U R N I T U R E
Afdeling Import
4846 YONGE ST. - WILLOWDALE, ONT.
Eén blok ten Noorden van Sheppard Ave. - Tel. BA 5-3446

Las U vroeger:
"Alleen op de wereld"
van Hector Malot?
Geeft dan nu dit bekroonde, door millioenen gelezen MEESTER-werk aan Uw kinderen en geniet er zelf ook weer van!
"NOBODY'S BOY"
(308 blz.), en het gelijksoortige, eveneens bekroonde:
"NOBODY'S GIRL" (301 blz.)
9½" x 6½", geill., $ 2.50 per dl.
Cheque 15¢ extra.
WOUDSTRA'S BOOK HOUSE
9330 Jasper Avenue
EDMONTON, ALTA.

?MOVING?
RICH'S MOVING & CARTAGE
Ook voor kisten van immigranten.
1710 Jane Street — Toronto
Phone CH 4-3047

Op veler verzoek:

Waar woont de Fieldman?

Voor inlichtingen over emigratie van Holland naar Canada en medewerking voor het verkrijgen van werk en woning kunt U ten alle tijde terecht bij de fieldmen van de Chr. Ref. Church. Hun namen en adressen zijn:

H. J. Lam	Masstown, N.S., phone DEbert 8-31
A. De Jonge	3075 Barclay Ave., Apt. 4, Montreal, P.Q., phone REgent 3-8376
J. VanderVliet	304 Dundas Street W., Trenton, Ont., phone EXeter 2-4641
C. Steenhof	43 Crane Ave., Weston, Toronto 15, Ont. phone CHerry 1-0811
G. J. Kampjes	West 5th St., Box 23, S.S. # 2, Hamilton, Ont., phone FUlton 5-6735
H. Nieman	Gen. Del. Strathroy, Ont.
J. Mussche	408 Victoria Ave, E., Transcona, Man.
P. J. Cruson	1226 Angus St., Regina, Sask.
A. J. Looy	2305 Herman Ave, Saskatoon, Sask.
B. Nieboer	Iron Springs, Alta., phone R 216
H. J. Ten Hove	Blackfalds, Alta., phone 2717
T. Reitsma	4408-118th Ave., Beverly, Alta., ph. 793973
N. VanderZouwen	426-22nd Ave., N.E., Calgary, phone 76064
J. Prins	Beverly, Alta., phone 292-2214
E. Laninga	3817 Hertford St., South Burnaby, B.C. phone HEmlock 1-7205
A. De Jong	1535-2nd St., New Westminster, B.C. phone LAkeview 1-4472
S. De Walle	850 Ferrie Rd., Royal Oak, B.C.
H. Zoethout	R.R. # 2, Vernon, B.C.

CLASSIFIED ADS

ARE EASY AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our new standard-rates below:

Birth-announcements	$ 2.50
Engagement-announcements	$ 2.50
Marriage and anniversaries	$ 3.50
Notifications of death	$ 3.50

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00.
For every word more 5 ¢.
For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Wit thankful hearts to the Lord we announce the birth of a daughter

ANNETTE GERTRUDE

on Feb. 22, 1959.

Mr. & Mrs. Henry J. De Boer, R.R. 7, Brantford, Ontario.

Met dank aan God geven wij kennis van de geboorte van ons welgeschapen dochtertje en zusje

ANGELINA HILDA

Mr. en Mrs. J. Kooiker.
John Ralph.
Ralph.
William.
Marion Gerald.

Taber, Alta., 23 Febr. 1959.

Wanted per April 1st in Marsh Garden

FAMILY WITH AT LEAST ONE SON

who will also work on the land. Home available. Write to Mr. Arthur Van Dyke, R.R. 4, Bradford, Ont., as soon as possible.

Wanted in Holland Marsh, not later than April 1,

FAMILY WITH AT LEAST TWO SONS

who will also work in Marsh Garden and Broiler Plant. Home available. Write to Mr. George Verkaik, R.R. 4, Bradford, Ont.

WERK

voor

- **GEHUWDE PAREN:** $ 250—$ 400 per maand
- **HUISHOUDSTERS:** $ 120—$ 150
- **KINDERVERZORGSTERS:** $ 110—$ 130
- **KEUKENMEISJES:** $ 100—$ 120
- **MOEDERHULP:** $ 80—$ 100

Vrij kost en inwoning.

- **WERKSTERS**
- **SCHOONMAAKSTERS**
- **PART-TIME HUISHOUDSTERS**

voor dagwerk.
Geen kosten voor U.
U MOET WAT ENGELS KENNEN
Als U schrijft, gebruik alleen Engels.

EMPLOYEES UNLIMITED

76 Church St. Toronto. - Em 6-3571

---

100 Acre Dairy Farm

8 mijl van Jarvis. Groot huis, 4 slaapkamers. Nogal veel barnruimte. Zo'n 40 stuks Jersey vee, 3 tractors, ploegen, eggen, zaaimachine, baler, combine. ENZ. ENZ. Bulk cooler. Melkgeld $ 750.00 per mnd., open melk contract, dat is 10% surplus melk.

Farm heeft ongeveer 800 feet Lake frontage aan Lake Erie. Goed land, rollend. Vraagprijs $ 43,000.00 met $ 12,000.00 down. Maar de eigenaar is absoluut handelbaar want hij moet verkopen.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894

Het voorjaar komt aan, en we hebben meer farms te koop. Kom naar ons kantoor en U kunt zien wat we hebben aan te bieden.

Wanted at once:

A YOUNG SINGLE MAN

for farm work, to live in. South Ontario. Christian Reformed. State age and experience. Write to No. 1192, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

For Sale:

15 ACRES FARM

House, Barn, Garage, Henhouse. 12 miles from Hamilton. Phone Ancaster MI 8-3125.

Wanted:

CAPABLE YOUNG GIRL

to look after semi-invalid lady. Live in. Weekends free. Call LI 5-7450. 144 Walter Ave. S., Hamilton, Ont.

National Christian School WELLANDPORT, Ont. needs a

TEACHER (fourth)

Send applications to Secretary Mr. Henry Zantingh, R.R. 2, Smithville, Ont.

TEACHER WANTED

The HAMILTON DISTRICT CHRISTIAN HIGH SCHOOL needs a teacher qualified to teach Chemistry, Physics and Mathematics for 1959—1960. Please send complete information re education, experience and references to Rev. A. H. Venema, sec'y, 6 Beamer Avenue, St. Catharines, Ontario.

ST. CATHARINES Christian School needs

PRINCIPAL AND 3 TEACHERS

for new school to be opened in September. Please reply to Mr. W. K. Van Hartingsveldt, 5 White St., St. Catharines, Ont.

WEDERVERKOPERS

Het beste en goedkoopste adres voor **ROOKVLEES**, aan een stuk of gesneden, voor **BOTERHAM WORST**, aan stuk of gesneden voor **GEKOOKTE WORST**, aan stuk of gesneden, **PLOCKWORST** en **SNIJWORST, Saucise de Boulogne**, enz. is

HOPMANS MEAT MARKET
Emma St. Tel. El 2-074[illegible]
Chatham, Ontario

Voor alle land-, zee- en luchtreizen dit reisbureau

G. DEN HARTOG

Agent
"Holland America Line", "Seven Seas", enz.
R.R. 2, AYLMER
Highway 73 South - Phone 487 R [illegible]

GREENHOUSE

One fully equipped greenhouse 160' long. One glass greenhouse 40' long, stove heated. One 40' frame house plastic covered with stove. Showroom 24x12' and Lath House 40x24'. 100 hot bed sash.

Good six room home with three piece bathroom. Good cement block barn and garage. Home has full basement and hot water oil furnace. Six acres excellent garden land. All equipment and machinery. This is a going business with good turnover. Presently operating as cash and carry with large orders in winter months for other growers.

This property is located in Brantford and has good wells plus a river to supply the fine irrigation system including 3000 ft. of pipe. Total price $35,000. Modest down payment will handle and owner will hold the mortgage. This is a real opportunity.

C. A. ROBINSON
REALTOR

218 Colborne St. — **Brantford, Ontario**
Office PL 3-5333 — Residence PL 2-1988

Evenings Call
W. E. Anderson PL 2-2902
Clark Johnson PL 3-0925

Een Vloot Voor Elke Keuze!

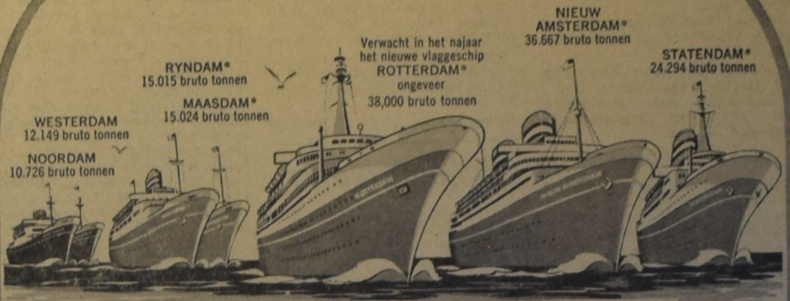

*Geheel air-conditioned—Voorzien van stabilisatoren

Naar IERLAND, ENGELAND, FRANKRIJK, **HOLLAND**

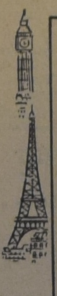

Speciale afvaarten van
MONTREAL
s.s. MAASDAM 15 Mei
naar Southampton, Antwerpen en Rotterdam
s.s. RYNDAM 28 Juni
naar Southampton, Le Havre en Rotterdam
Minimum passageprijzen naar Rotterdam:
Toeristenklasse $207.50
Eerste Klasse $292.

Hoe beperkt of onbeperkt Uw reisbeurs ook moge zijn, thans kunt U op een Holland-Amerika Lijn schip de accommodatie van Uw keuze krijgen.

Wenst U de onvergelijkbare luxe van één van de grootste en elegantste schepen van de wereld? Houdt U van een ongedwongen informaliteit en bewegingsvrijheid op een schip dat praktisch geheel is ingericht voor toeristenklasse passagiers—plus, desgewenst, de luxe van een hut met privé bad en toilet? Of geeft U de voorkeur aan een intieme club-sfeer op een kleiner schip met slechts één klasse? *De Holland-Amerika Lijn biedt dit alles!*

Wat ook Uw keuze is, U kunt altijd verzekerd zijn van een smetteloos schip, voortreffelijke maaltijden, gastvrijheid, hoffelijke bediening en de rustige zekerheid, dat U in handen bent van een kapitein en bemanning die als het ware voor de zee geboren zijn.

BEZOEK UW REISAGENT.

Holland-Amerika Lijn

"IT'S GOOD TO BE ON A WELL-RUN SHIP"

MONTREAL: Dominion Sq. Bldg., 1010 St. Catherine St. West
TORONTO: 159 Bay Street • **WINNIPEG:** Room 405, Royal Bank Bldg.
HALIFAX: Maritime Life Assurance Bldg., 65 Spring Garden Road
VANCOUVER: 540 Burrard Street

Naar HOLLAND met schepen van de Nederlandse Regering

Aanloophavens Southampton, Le Havre, Rotterdam. Lage tarieven. Hollands zeemanschap van hoog peil; zindelijkheid en de traditionele vriendelijkheid. Ruime gelegenheid voor ontspanning en vermaak. Een goed en uitgebreid menu.

Van MONTREAL: Groote Beer 2 Juni*, 29 Sept.*; Waterman 28 Juli
Van NEW YORK: Waterman 6 Juni, 12 Sept.*

**Rechtstreeks naar Rotterdam.* Agentschap: Holland-Amerika Lijn

---

Boekt Uw passage ook voor de HOLLAND AMERIKA LIJN en de K.L.M. bij

KOOPS TRAVEL SERVICE

HET GROOTSTE NEDERLANDSE REISBUREAU IN CANADA

POSTBOX 176 - SHOPPING CENTRE - BURLINGTON, ONT.
Telefoon: NE 4-1813 (dag en nacht). **Donderdag en Vrijdag open tot 9 uur.**

Uw **HOLLAND-AMERIKA LIJN-vertegenwoordiger** is **ADRIAAN LIMBERTIE** van

DONWAY TRAVEL AGENCIES

DON MILLS SHOPPING CENTRE, DON MILLS (TORONTO) - HI 4-8467 (na 6 uur: HI 4-8280)
Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.

NAAR NEDERLAND!

Bespreek tijdig Uw passage!! Ook voor familie overkomend uit Nederland. Alle inlichtingen verstrekt:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE
741 King Street E. OSHAWA Tel. RA 3-4471
Agenten voor HOLLAND AMERICA LINE en EUROPE CANADA LINE.

NAAR HOLLAND?

Voor al Uw reizen per BOOT of per VLIEGTUIG vraag vrijblijvend advies van:

C. STEENHOF
43 Crane Ave., Weston, Toronto 15
Telefoon CH 1-0811
Voor Hamilton: Tel. FU 3-4512

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact
Naam ....
Post-adres ....
....
Aangebracht door: ....
Naam ....
Post-adres ....
....
Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15 ¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....
Post-adres ....
....

OUD ADRES:

....
....